Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1616 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 7 iulie 1954

Tineri mecanizatori din agricultură! Organizați-vă bine locul de muncă. Creați toate condițiile pentru desfășurarea secerișului mecanic și pentru aplicarea metodei Brediuk.

Revizuiți și îngrijiți bine mașinile cu care lucrați. Faceți cupluri de mașini pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor. Folosiți pe scară cît mai largă avansatele metode sovietice.

Colectările de lînă trebuiesc terminate

HOTĂRÎREA CONSILIULUI de Miniștri cu privire la îmbunătățirea sistemului de colectare a cărnii, laptelui și lînei ca și numeroasele avantaje ce li s-au acordat țăranilor muncitori cu gospodării mici și mijlocii, creează în anul acesta toate condițiile economice și organizatorice pentru ca munca de colectare să se desfășoare bine.

In momentul de față terminarea colectărilor de lînă este o sarcină deosebit de importantă. Acolo unde s-a organizat bine colectarea, unde organele C.S.C. și sfaturile populare au colaborat în muncă, s-au obținut și realizări. S-au găsit și s-a dat atenția cuvenită unor metode valoroase de muncă, cum sînt: intensificarea muncii politice în rîndul țăranilor muncitori și întărirea muncii de agitație, care s-a dus cu fiecare țăran muncitor în parte. In felul acesta, țăranii muncitori au cunoscut importanța predării la vreme a cotelor de lînă. S-au luat apoi și măsuri de asigurare a bazelor de recepție a lînei în fiecare centru de comună. S-au instruit temeinic de către conducerile organelor raionale CSC și DCA, echipele DCA care au mers în comune, și s-a planificat chibzuit deplasarea acestor echipe din comună în comună.

La toate aceste acțiuni organele și organizațiile de bază U.T.M. au fost prezente. Să luăm exemplu în această direcție regiunile Constanța și Arad, unde planul de colectare a lînei s-a îndeplinit în întregime. Pe lîngă faptul că în aceste regiuni organele CSC și DCA au organizat bine colectarea de lînă, ele au pus totodată mare preț pe munca politică și de îndrumare care s-a dus mai întîi cu activul de teren. La rîndul său activul însărcinat cu colectarea lînii (inclusiv agenții colectori) fiind bine instruit a avut o orientare competentă în această direcție. Treaba nu a mers dezorganizat, așa cum s-a întîmplat de pildă în regiunile Pitești, Craiova, Ploești, Bacău, București, Hunedoara, care au rămas în urmă cu îndeplinirea planului.

Unele sfaturi populare comunale și agenți colectori ai CSC din aceste regiuni nu au înștiințat pe producători în ce zi sosesc echipele DCA în comună pentru a-și preda cotele. Sînt semnificative în această direcție cazurile petrecute în comunele Apoldul de Jos, din raionul Sebeș și Hăpria din raionul Alba. Nefiind anunțați din vreme țăranii muncitori nu au știut ziua cînd trebuiau să-și predea cotele. Echipele DCA care au sosit în aceste comune au colectat pe toată perioada cît au stat aici numai 164 kilograme de lînă în loc de 2883 kilograme cît ar fi trebuit să colecteze. In unele locuri cum sînt de exemplu comunele Bivolița și Orbeasca din raionul Vîrtoapele, regiunea București, chiaburii nu au fost obligați de sfaturile populare și de agenții colectori CSC să-și predea la timp cotele de lînă. Trebuie spus că în direcția colectării lînei toate regiunile au avut condiții asemănătoare, iar planul de colectare a lînei putea fi îndeplinit și în regiunile codașe. Dar lucrul acesta a presupus mai întîi o organizare bună a muncii organelor CSC, sfaturilor populare, a organelor și organizațiilor U.T.M. de la sate. Li s-a cerut apoi acestor organe să țină seama de hotărîrea și instrucțiunile guvernului privitoare la desfășurarea muncii de colectare a lînii. Multe organe și organizații de bază U.T.M. din regiunile codașe pe lîngă faptul că au sprijinit la întîmplare munca de colectare a lînii nu au insistat măcar asupra unor sarcini ce le reveneau direct, cum ar fi: sprijinirea tinerilor colectori în muncă, mobilizarea tinerilor țărani muncitori de a-și preda în întregime și la vreme cotele de lînă etc. De asemenea organele și organizațiile de bază U.T.M. din regiunile codașe nu au îndrumat utemiștii și tinerii care ocupă funcții în cadrul sfaturilor populare, cooperație etc. să sprijine munca de colectare, să-și predea primii cotele de lînă. In general problema colectării lînii nu a figurat printre cele mai importante preocupări ale organelor și organizațiilor U.T.M. de la sate în această perioadă. Iată pentru ce în aceste regiuni contribuția U.T.M.-ului este nesatisfăcătoare. Pentru a sprijini efectiv munca de colectare, organele și organizațiile de bază U.T.M. au o seamă de îndatoriri. In primul rînd ele trebuie să țină seamă de experiența organelor și organizațiilor U.T.M. din regiunile fruntașe la colectarea lînii și care au succese în această privință. Se mai cere apoi din partea acestor organe și organizații să învețe din propiile lor lipsuri manifestate în munca de colectare a lînii, fiindcă aceasta le va da putința să se orienteze la fața locului să la măsurile corespunzătoare pentru îmbunătățirea activității lor în această privință. Cerînd ajutorul organelor și organizațiilor de partid și prețuind fiecare acțiune a lor, organele și organizațiile de bază U.T.M. vor putea aduce o contribuție de valoare la îndeplinirea planului de colectare a lînii, îndeplinindu-și astfel una din importantele lor sarcini.

Tineri și tinere! predați-vă neîntîrziat cotele de lînă datorate statului, fiți exemplu în îndeplinirea acestei îndatoriri patriotice!

Copiii căminului

CLUJ (de la corespondentul nostru **Deleanu Ion**).

Maier Tereza are doar 6 ani. E o fetiță cu ochii negri, iscoditori și poartă părul tăiat scurt. Ea e singurul copil din căminul de zi al gospodăriei agricole de stat Zălău, secția Crasna, care nu vrea să doarmă după amiază. Educatoarele au renunțat s-o mai convingă așa încît după ce ia masa, Tereza se instalează în camera de primire și începe zburdălniciile potrivite vîrstei: desenează case și oameni pe tabla neagră, se amestecă în vorba celor mari.

In această cameră de primire am ascultat-o pe Tereza cîntînd „Volga-Volga". Intîi a făcut o plecăciune și apoi cu o voce falsă a cîntat. Nu s-a mulțumit numai cu atît. L-a luat pe Aciu un „voinic cavaler" în vîrstă de 5 ani și împreună au cîntat Sulico. Un duet prezentat de niște copii care împreună n-au împlinit nici 12 ani.

Invățînd cîntece, poezii, dansuri, ascultînd muzică la radio, jucîndu-se în zilele însorite în leagănele special construite pentru ei, cei 46 de copii ai salariaților din G.A.S.-Zălău, secția Crasna petrec o copilărie fericită. De curînd direcțiunea căminului, tov. Kövesdi Ana, împreună cu Ütvösi Elisabeta au confecționat din cîrpe vechi, păpuși și acum au loc aproape în fiecare zi reprezentații de marionete, mult gustate de către cei mici.

REALIZAREA DE ECONOMII, SARCINĂ DE ONOARE A TINERETULUI

Tineretul în primele rînduri

Sub directa îndrumare a partidului, oamenii muncii din fabrici și uzine se preocupă ca cele mai neinsemnate cantități de materiale rămase de la prelucrarea diferitelor piese, să fie folosite, să nu se piardă. Acțiunea pentru obținerea de cît mai mari economii a luat proporții uriașe. In diverse întreprinderi s-au înființat secții producătoare de bunuri de larg consum, care folosesc resturile diferitelor materiale, pentru fabricarea de produse necesare oamenilor muncii. In primele rînduri ale celor ce desfășoară cu succes campania obținerii de cît mai multe economii se află și utemiștii. Brigăzile de utemiști luptă astăzi pentru cît mai multe economii. Ei știu că fiecare leu economisit, contribuie la ridicarea bunăstării materiale a celor ce muncesc și aduc o contribuție prețioasă la ridicarea și dezvoltarea industriei noastre. Acum, în preajma sărbătorii zilei de 23 August acțiunea pentru obținerea de economii a luat o amploare deosebită. Sute de mii de lei au fost astfel economisiți prin grija oamenilor muncii.

★

Cu două luni în urmă a luat ființă la secția Sculărie a uzinei de tractoare din Orașul Stalin o nouă brigadă de tineret. Deși ea este încă tînără, faptele brigăzii au devenit repede cunoscute în toată uzina. Astfel, tinerii din brigadă au adunat o mare cantitate de plumb pe care l-au retopit la turnătorie, confecționînd apoi 32 de ciocane. Din bucăți de aluminiu rămase fără întrebuințare, tinerii Nicolae Cristea, R. Sălejan și Adam Paverbovici au realizat 130 de ciocane speciale.

In cinstea zilei de 23 August, utemiștii din întreprinderile Orașului Stalin și-au luat numeroase angajamente pentru realizarea de însemnate economii.

Astfel, utemistul Visente Rusu, de la întreprinderea de încălțăminte, „Timpuri Noi" va economisi pînă la 23 August materiale din care să se poată confecționa 52 perechi pantofi, iar Francisc Balint s-a angajat să confecționeze 45 de perechi pantofi peste plan din economiile realizate pînă la această dată.

La uzinele „Steagul Roșu", brigada utemistă nr. 25 de la secția freze deține de multă vreme titlul de brigadă fruntașă pe regiune. Cei 12 membri ai brigăzii, și-au luat angajamentul ca pînă la 23 August să mai înscrie în cartea de economii încă 100.000 de lei.

Din primele zile Nicolae Moise, Stan Zerean și Jean Anariei sînt în fruntea brigăzii. Ei au și realizat importante economii.

ION TURCU

Brigăzile în întrecere

BACĂU (de la trimisul nostru **Ion Șinca**).

In întîmpinarea zilei de 23 August muncitorii fabricii de încălțăminte „Partizanul" din Bacău, au înscris în conturile lor de economii însemnate realizări. Pe luna iunie, în secția de croit s-au economisit 40.308 dm. pătrați de piele. In fruntea întrecerii dintre brigăzi pentru obținerea cît mai multor economii se află brigada de tineret din secție condusă de utemistul Gheorghe Sofrone.

Așezînd cu atenție șabloanele și folosind la maximum materia primă, membrii brigăzii au economisit 16.455 dm. pătrați de piele pentru fețe.

Succese deosebit de importante au obținut în cadrul acestei brigăzi tinerii Mendel Zalman, care a economisit 2692 dm. pătrați, Ion Zăhărescu, 1952 dm. pătrați, Gheorghe Sofrone 1724 dm. pătrați și Zigu Moriț 1364 dm. pătrați de piele.

Insemnate cantități de materie primă au economisit și membrii brigăzii conduse de tovarășul Constantin Toderiță. Pe luna iunie, această brigadă a economisit 13.571 dm. pătrați de piele. In mod deosebit, din cadrul acestei brigăzi s-au evidențiat tinerii Alexandrina Ivan și Dumitru Cărăușu care au economisit fiecare cîte 1.257 și 1141 dm. pătrați piele. Și cea de a 3-a brigadă al cărei responsabil este tovarășul Cristu Popa a economisit 10.321 dm. pătrați piele.

Lupta pentru economii se extinde și în secția ștanțe. Printre tinerii care obțin realizări mai importante se numără și utemistul Ion Cristea care economisește în medie pe lună de la 95 la 98 kg. materiale.

Secția tineretului de valorificare a deșeurilor a obținut în cursul lunii iunie realizări deosebit de importante. In această perioadă s-au confecționat din deșeuri 3272 portofele și 50 de genți medicinale. Valoarea produselor se ridică la 21.000 lei.

Fruntașă în această secție este și utemista Anuța Handoc. Ea a fost sprijinită îndeaproape de către comunistul Petre Simiruc. Secția de valorificare a deșeurilor unde lucrează și tinerii Mihai Constantin și Nicolae Chircuță a dat pe piață 350 sandăluțe de bună calitate.

Aportul inovatorilor

Din dorința de a obține cît mai multe economii, colectivul de inovatori de la uzinele „23 August" din Capitală a trecut la schimbarea metodei de cositorire a radiatoarelor de ulei de la motoarele de 190 și 120 H.P.

Pînă în prezent, radiatorul, era sudat complet și introdus într-o baie mare de cositor, iar operația de cositorire, executată de către patru muncitori era greoaie și costisitoare.

Așa stînd lucrurile, tovarășii Wilhelm Zaubek, Vasile Smochină, Constantin Zaharia, și Ion Bonea au analizat această problemă și au hotărît ca în cel mai scurt timp să schimbe sistemul de cositorire. După cercetări amănunțite și mai multe experiențe, colectivul de inovatori a reușit să confecționeze o nouă baie de cositorire, pe care au dat-o în producție cu mai bine de două săptămîni înaintea termenului fixat. Greutățile și neajunsurile vechiului sistem au fost înlăturate; operația de cositorire se face cu multă ușurință de către un singur muncitor și încălzirea băii se obține în numai 75 minute punîndu-se capăt și irosirii materialelor. Economia adusă de noul sistem este simțitoare.

Corespondent,
EMILIAN GEORGESCU

Tînăra Jana Gayena de la sectorul II lingerie bărbătească al fabricei de confecții „Gh Gheorghiu-Dej" din Capitală, lucrează la noua mașină cu două ace și două suveici. La montatul mînecilor ea obține însemnate economii.

Conferința regională a cooperației de aprovizionare și desfacere din regiunea Ploești

In zilele de 26-27 iunie s-a desfășurat la Ploești conferința regională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere din regiune. Lucrările conferinței au scos la iveală succesele obținute pe întreg anul 1953 și pe primul trimestru al acestui an, de către mișcarea cooperatistă din regiune. Din darea de seamă prezentată a reieșit că în anul 1953 planul de desfacere a mărfurilor a crescut față de 1952 cu 13,4 la sută. Consumul de alimentație publică a fost de asemenea depășit pe primul trimestru al acestui an cu 13,7 la sută față de aceeași perioadă a anului 1953. Darea de seamă a subliniat că întărind munca de achiziții și contractări, cooperativele sătești au reușit într-o mai mare măsură să atragă producătorii să-și valorifice produsele prin cooperativă. Datorită acestui fapt s-a întărit și mai mult în regiunea Ploești schimbul de mărfuri între oraș și sat. Numai în primul trimestru al anului 1954 oamenii muncii din regiune au primit față de perioada corespunzătoare a anului trecut, mai mult cu 19,87 la sută grîu, cu 47,78 la sută porumb, cu 33,54 la sută untură, cu 56 la sută floarea-soarelui, cu 43,83 la sută ouă și alte produse agricole. Conferința a scos însă la iveală că aceste realizări sînt încă mici față de posibilitățile din această regiune și față de sprijinul primit de cooperație din partea statului, că au existat o seamă de lipsuri din cauza cărora planul pe sortimente atît pe anul 1953 cît și pe primul trimestru al anului 1954 nu a fost îndeplinit în întregime.

Faptul că aceste lipsuri continuă să existe încă în munca uniunilor și cooperativelor se datorește în primul rînd subaprecierii muncii politice de lămurire și convingere ce trebuie desfășurată în rîndul țărănimii muncitoare.

Activiștii cooperației de aprovizionare și desfacere muncesc insuficient în direcția popularizării avantajelor oferite de cooperație acelora care își valorifică produsele prin cooperativă.

Și lucrul acesta a dus acolo că volumul produselor achiziționate reprezintă un procent redus față de volumul mărfurilor industriale trimise în satele din regiunea Ploești.

Sînt semnificative gravele lipsuri manifestate de uniunile raionale Buzău, Rîmnicu Sărat, Beceni și Cislău, care n-au respectat Hotărîrea guvernului și a C.C. al P.M.R. cu privire la îmbunătățirea sistemului de achiziții și contractări de animale și produse animale.

Și asta numai datorită faptului că nu s-au studiat cu atenție de către activiștii cooperației avantajele oferite de stat contractanților. Iată doar un singur fapt care explică rămînerea în urmă a acestor uniuni cu îndeplinirea planului de achiziții la animale și produse animale.

Lipsuri destul de serioase a manifestat în munca sa și uniunea regională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere în frunte cu tovarășul Rusu Nicolae fostul președinte al uniunii, care n-a controlat și nu s-a interesat de îndrumarea uniunilor raionale. Din cauză că nu a existat nici un control al muncii de jos s-au putut ivi grave nepăsări și manifestări de birocratism. Astfel se explică și faptul că raioanele agricole primeau repartițiile de mărfuri pe care trebuiau să le primească raioanele de munte. Săvîrșirea acestor acțiuni birocratice a adus nemulțumiri în rîndul membrilor cooperatori și a celorlalți țărani muncitori.

In schimb s-a dat putință elementelor dușmănoase să bîrfească cooperativele sub paravanul „lipsei de mărfuri".

Cu asprime au criticat participanții la conferință vechea conducere a Uniunii regionale care a subapreciat ridicarea în munci de răspundere a tineretului și a femeilor, cu toate că în satele regiunii Ploești sînt numeroase femei și tineri capabili care ar fi putut contribui efectiv la îmbunătățirea activității cooperației.

Pe bună dreptate a criticat tovarășul Bogdan Stan uniunea regională că nu a tras la răspundere uniunile raionale care n-au îngrijit bine vitele contractate predate de țăranii muncitori la expirarea contractelor.

Participanții la conferință au scos la iveală o seamă de alte lipsuri grave din activitatea cooperației. Tov. Nacu Alexandru președintele G.A.C. „Olga Bancic" din comuna Cosăveni raionul Urziceni a arătat că în loc să li se repartizeze de către Uniunea regiunii Ploești colaci pentru roțile de căruță li s-au repartizat tocmai din Rădăuți. De asemenea tovarășul Osmescu Gheorghe președintele cooperativei Posta-Cîlnău a criticat faptul că uniunea regională în loc să repartizeze unele mărfuri cum ar fi: fiare de plug, cormane, grape de fier etc., înainte de a începe muncile de primăvară le-a repartizat la sfîrșitul campaniei.

De asemenea sapele, prășitoarele, secerile, coasele, și multe alte unelte agricole de care țăranii muncitori au nevoie în perioada de față încă nici nu au sosit la cooperative. Și lucrul acesta se datorește în primul rînd uniunii regionale care nu ia măsuri din timp.

In continuarea conferinței participanții au votat Statutul uniunii regionale și au ales organele de conducere. De data aceasta în consiliul de conducere al uniunii regionale a fost ales și un număr însemnat de tinere printre care tovarășele Popa Elvira, Mihăilescu Viorica și altele, iar la Congresul cooperației a fost ales ca delegat și utemistul Ionescu Gheorghe președintele cooperativei din comuna Poșta și alții.

Conferința regională a cooperativelor de aprovizionare și desfacere a constituit un pas însemnat în activitatea de viitor a cooperației de aprovizionare și desfacere din regiunea Ploești.

PUIU NICOLAE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Ploești

Să strîngem recolta la timp și fără pierderi

Gata pentru primirea recoltei

CRAIOVA (de la corespondentul nostru **Sîrbu Oprea**). In raionul Caracal sînt patru baze de recepție în care se vor înmagazina cotele de cereale din recolta anului acesta.

Pentru ca bazele de recepție să corespundă din toate punctele de vedere, personalul lor a muncit cu multă însuflețire la curățirea și dezinfectarea magaziilor, la punerea în funcție a utilajului necesar, la repararea dușumelelor și pereților laterali etc. In mod special s-au evidențiat tovarășii de la baza de recepție din Caracal care au terminat primii din raion repararea unui număr de 12 harje, 4 trioare și 8 cîntare.

De asemenea laboratoarele care deservesc aceste baze au fost din vreme puse la punct. Personalul bazelor de recepție din acest raion a mai luat și alte măsuri. De exemplu, s-au amenajat șoproane pentru adăpostirea oamenilor și căruțelor cu cereale în caz de ploaie, iar sub aceste șoproane au fost instalate mese și scaune.

Spre noi realizări

PLOEȘTI. — Numai în cîteva zile de cînd au început secerișul, tinerii muncitori de la G.A.S.-Borănești, raionul Urziceni-Ploești au obținut o seamă de realizări importante.

Astfel, brigada de cîmp condusă de tovarășul Iordache Matei a secerat peste 130 hectare de orz. In mod deosebit s-au evidențiat tinerii tractoriști Stoica Drăghici, Ion Barbu și Alexandru Raicu, care și-au depășit normele și au realizat totodată lucrări de bună calitate.

Au sosit zile și mai pline de bucurii pentru tinerii de la G.A.S.-Borănești. Una din aceste zile a fost ziua de 30 iunie cînd au treerat — cu o singură batoză — 15.000 kg. orz din prima recoltă a anului 1954. Tinerii Ion Barbu și Ioan Mărgineanu au treerat încă din prima zi 3000 kg. orz peste normă. Și astfel de exemple mai sînt. Totuși tinerii de la această gospodărie vor să-și depășească realizările obținute sporindu-și tot mai mult eforturile în muncă în cinstea marii sărbători a poporului nostru muncitor, ziua de 23 August.

Au început secerișul

BÎRLAD (de la corespondentul nostru).

In ziua de 3 iulie, gospodăriile agricole de stat Țigănești din raionul Tecuci, Voinești și Murgeni din raionul Bîrlad și altele, au început secerișul orzului. Tinerii tractoriști muncesc cu însuflețire pentru a face recoltarea la timp. Iată-i, de exemplu, pe tinerii tractoriști Dumitru Pascal de la S.M.T.-Zorleni, care a secerat într-o singură zi 14 hectare de orz, sau utemistul Nicolae Scînteia de la același S.M.T., care de asemenea își depășește zilnic norma stabilită la seceriș.

Casa-muzeu George Coșbuc

La 4 iulie, în satul Coșbuc, regiunea Cluj, a avut loc dezvelirea bustului lui George Coșbuc și a unei plăci comemorative, precum și deschiderea casei-muzeu care poartă numele marelui poet.

Cuvîntul de deschidere a festivității a fost rostit de acad. Emil Petrovici, președintele filialei Cluj a Academiei R.P.R.

Au mai luat cuvîntul tov. Aurel Vasilescu, secretarul sfatului popular al regiunii Cluj care a evocat aspecte ale legăturii poetului cu țăranii din satul său și poetul A. E. Baconsky în numele filialei Cluj a Uniunii Scriitorilor, care a vorbit despre opera marelui poet.

Cei peste 500 de oameni ai muncii care au participat la festivitate au vizitat apoi casa-muzeu și au urmărit programul artistic compus din poezii și dramatizări din opera marelui poet George Coșbuc, prezentat cu acest prilej de elevele școlii pedagogice din Gherla.

Prima promoție de maiștri instructori

O nouă școală s-a deschis anul acesta în țara noastră: Școala specială de maiștri instructori. Vin aici muncitori de toate vîrstele și de diferite meserii, ca: strungari, frezori, lăcătuși etc., care își însușesc variate cunoștințe de pedagogie și cultură generală.

1

2

3

Nu le este greu să învețe.

Atunci cînd știi că trebuie să dai lecții altora, trebuie să te pregătești pentru a-ți îndeplini cum trebuie sarcina. Dar, să mergem să-i vizităm.

Sîntem la Școala profesională metalurgică nr. 2 din București.

Iată-l de pildă la tablă, (fotografia nr. 1) pe tînărul Ion Gheorghe, elev al Școlii speciale de maiștri instructori. El predă elevilor clasei a II-a de la Școala profesională, o lecție despre ascuțirea cuțitelor de strung. De unghiul cuțitului depinde în bună măsură calitatea pieselor ce vor fi executate de viitorii strungari. De aceea el a desenat pe tablă 2 poziții de ascuțire: una greșită, iar alta normală. Explicațiile le dă clare, cu pricepere.

Lecțiile teoretice se împletesc cu cele practice. Iată-i în fotografia nr. 2 pe utemiștii Aurelian Istrate, și Petre Ioniță, — elevi instructori — explicînd unui elev din anul I al Școlii profesionale metalurgice cum se pornește strungul. Elevul începător e dornic să lucreze la strung. Mai întîi de toate se cere însă să-l cunoască. Tînărul Aurelian Istrate arată elevului că totdeauna strungarul trebuie să fie calm. Cînd ești calm, poți calcula fiecare rotație a manivelelor căruciorului mobil în înaintare, fiecare zecime de milimetru.

După un an școala specială de maiștri instructori se termină. Foștii elevi lasă ca amintire școlii cîte o probă practică. In fotografia nr. 3 îi vedem de la stînga la dreapta pe cîțiva din proaspeții absolvenți ai școlii de maiștrii instructori. Tînărul Ion Schönec execută proba sa practică, care constă într-o mașină nouă pentru tocatul zarzavatului, concepută de el. Tinerii Lupu și Bejan execută o sonetă. Aceasta e una dintre cele mai grele probe practice, mașina avînd un mecanism complicat.

Tinerii V. Sima și S. Coristando execută mașina de găurit cu cepuri.

Zilele acestea în școală s-a deschis o expoziție, unde sînt expuse probele viitorilor maiștri instructori. Am citit ultima notare din registrul de impresii: „Expoziția impresionează adînc. Lucrările expuse sînt o adevărată artă. Nu poți să treci și să nu admiri fiecare obiect în parte".

Mi-am închipuit atunci un absolvent al Școlii speciale de maiștri instructori predînd o lecție elevilor. Parcă îl vedeam, cînd emoționat, cînd liniștit și calm. Dar lecția mi s-a părut limpede ca apa de izvor.

GH. CÎRSTEA

Din viața ostașilor patriei noastre

DOI TOVARĂȘI

Mergeau tăcuți unul lîngă altul, pe potecuța care cobora dinspre Muntele Mare. De-abia se revărsau zorile peste creste. Satul rămăsese în urmă, înghițit de o mare cețoasă.

Cu fiecare pas pe care-l făcea, Gyula simțea cum i se strînge tot mai tare inima. Lăsa în urmă tot ce-i era drag: satul, oile lui... Ș-apoi pe Ilonca, cea mai scumpă ființă din lume, cu care făcuse legămînt de cununie. Biata fată se sculase la miezul nopții ca să-l conducă o bucată de drum... După aceea va rămîne singur... Singur de tot, bătînd drumuri necunoscute, într-o lume necunoscută. El în afară de satul lui, așezat între munți și poienile înverzite pe care păscuse ca mic copil oile lui Baci Feher, nu mai fusese și pe alte meleaguri. Cine să-l ia prin tîrguri, pe un biet orfan care-și cîștiga din greu o bucată de pîine ?... Avea timp pentru asta ?...

Oare Ilonca îl va aștepta, îi va rămîne credincioasă pînă se va întoarce din armată ? Dar se va întoarce sănătos ?... Gîndul ăsta îl frămînta cel mai mult. Baci Feher, îi spusese aseară plin de compătimire:

— „Ce-o să te faci, bietul de tine! In armată e rău... gradații romîni ne urăsc pe noi ungurii. Uită-te aici la fruntea mea. M-au bătut crunt cu cravașa... mi-au spart capul că nu știam bine romînește. Și eram om în lege, nu țîngău... Făceam concentrare prin 38..."

Cicatricea roșie de pe fruntea lui Feher îi apăru lui Gyula din nou în fața ochilor. Se cutremură...

Ilonca ghici că este în prada unor frămîntări. Se strînse mai tare lîngă el. Gyula lăsă cufărul jos și privind-o în ochi cîteva clipe cu teamă, spuse:

— O să mă aștepți Ilonca ?

— O să te aștept bădiță... răspunse ea îmbujorîndu-se. Apoi lăsîndu-și privirea în jos adăugă: Să nu mă uiți... să-mi scrii !...

★

Cobora pentru prima oară la oraș. Multe lucruri i se perindau pe dinaintea ochilor, multe de care s-ar fi putut minuna. Tramvaie, mașini, case înalte, împungînd cu acoperișul lor cerul. Dar el nu vedea limpede înaintea lui decît chipul lui Baci Feher, cu cicatricea roșie de pe frunte. Veselia altora n-o înțelegea. Se închisese în el și nu-l interesa nimeni și nimic.

In cazarmă a intrat întunecat întocmai ca unul ce resemnat vine să-și ispășească osînda. S-a trezit în fața unuia cu trei trese galbene pe epolet.

— Pe tine cum te cheamă ? l-a întrebat acesta cercetîndu-l cu ochii albaștrii senini. Glasul îi suna plăcut, melodios. Cu toate acestea inima lui Gyula începu să bată cu spaimă. Da... da... Acum va primi prima bătaie de la gradat.

— Eu nu iștii romînește. Eu iștii ungărește, îngînă el anevoie simțind cum i se taie respirația. Aștepta să fie lovit. Dar lucrul acesta nu se întîmplă. Gradatul zîmbind binevoitor spuse:

— Ești maghiar ? Nu-i nimic frățioare, o să înveți. Ești în grupa mea și eu o să-mi dau toată silința. Ceva, ceva... mai știu și eu ungurește. Ești de la țară ?

Gyula încuviință din cap.

— Aha... și eu tot de la țară sînt... Apoi luîndu-l de braț prietenește spuse:

— Mergem la club ?... Știi ce-i ăla club ?... Dar lasă că vezi tu !...

Așa l-a cunoscut Gyula pe sergentul Nicuță Tudose.

Zilele se scurgeau una după alta fără ca măcar Gyula să se poată desmetici. Uneori credea că visează. Nimic deosebit nu se întîmplase ca să-i întărească temerile. Nimeni nu ridicase palma la el, nimeni nu-l ocărîse sau înjurase... Ce putea să fie asta ?... Oare Baci Feher mințise. Alteori îl zbuciuma gîndul că poate așa era la început, dar mai încolo se va schimba totul.

Dar toată această neliniște a durat pînă în clipa cînd se îmbolnăvi. Cum a survenit boala știa numai el. N-a împărtășit nimănui cele ce i se întîmplase. Era într-o sîmbătă după amiază. Nicuță dăduse ordin ca fiecare ostaș din grupa sa să-și curețe efectele și materialul din dotare. „Vreau să le văd lună, spusese el. La un ostaș disciplinat murdăria nu-și face casă bună". Și ordinul comandantului a fost lege pentru subordonați. Nimeni n-a crîcnit; toți s-au apucat cu nădejde de treabă. La control Gyula n-a fost în regulă. Uitase să-și curețe masca de gaze. Nicuță a răsucit-o pe toate părțile, a dat cu degetul la o parte praful de pe un ochelar s-a încruntat și privindu-l pe Gyula în față i-a spus:

— Ai călcat un ordin... Meriți să fii pedepsit. Știi ce înseamnă să-ți fie prăfuită masca ?...

Gyula încremenise în poziția de drepți fără să scoată un singur cuvînt. Înțelegea că a făcut o greșală. Nicuță i-a vorbit după aceea îndelung despre buna întreținere a materialului din dotare, despre primejdia ce i se poate întîmpla aceluia care ar trebui să acționeze la un incendiu printr-o perdea deasă de fum în cazul cînd masca n-ar mai fi funcționat cum trebuie... Dar din toate acestea Gyula n-a reținut decît faptul că sergentul avea vocea aspră, privirea rea și că-l amenința o primejdie: pedeapsa. Oare cum o să fie pedeapsa asta ? Ce-i vor face ? In minte îi reveni figura lui Feher baci, cu cicatricea mare și roșie de la frunte. Desigur, nu mai încape îndoială că acuma or să-l bată !... Ii găsiseră motiv. Seara aproape că nu se atinsese de mîncare, iar cînd s-au stins luminile în dormitor, o bună bucată din timp s-a perpelit frămîntat de griji. Deodată în minte i-a venit o ideie.

S-a sculat binișor din pat și a început să se îmbrace febril, trăgînd cu urechea la orice zgomot. Și-a luat cizmele în mînă și trecînd pe lîngă planton care moțăia rezemat de zid a ieșit afară.

O ploaie măruntă și deasă se cernea fără încetare. In poartă distinse silueta sentinelei nemișcată. Primul obstacol. Uitase să-l mai pună la socoteală. Dar dacă ațipise cumva și ostașul ăsta ca și plantonul ? Se tîrî înspre el cu băgare de seamă. Dacă dormea, va sări peste gardul de fier și va pleca... Se ghemui în apropierea lui, rezemat de gard. Scrută întunericul. Ostașul nu se clintea, părea că doarme de-a-npicioarele. Gyula stătu cîteva clipe să se convingă mai bine. Sentinela însă nu dormea. Incepu să se plimbe prin fața gheretei, cu pasul rar. Clipele se scurgeau greu, și Gyula nu izbutea să ia vreo hotărîre. Se ghemuise și mai mult în dosul porții ca să nu fie observat și-și asculta plin de spaimă bătăile accelerate ale inimii. Ii era frică să se mai miște de teamă ca nu cumva să fie descoperit. Și ploaia continua să cadă fără milă, rece ca ghiața. O simțea pătrunzîndu-i la piele.

A stat acolo multă vreme, pînă cînd dinții au început să-i clănțăne în gură, de frig... Capul începuse să-l doară, iar aproape de timpane parcă-i bătea cineva cu ciocanul. Din corpul de gardă se auziră cîteva voci. Probabil se pregătea schimbul... Atunci ca un lup încolțit și-a încordat toate puterile și strecurîndu-se hoțește pe lîngă zid a intrat în dormitor. Nu-și mai amintește cum s-a dezbrăcat, cum s-a urcat în pat. S-a trezit în infirmerie. Deasupra lui era aplecat doctorul. Ii cerceta pulsul.

— Hei ! cum ți-e ?... l-a întrebat el cercetîndu-l cu băgare de seamă. A încercat să spună ceva, dar parcă vocea nu mai era a lui.. era slabă, abia se mai auzea.

— Fii liniștit, acum a trecut. Dar am tras o spaimă cu tine clasa-întîi. Patru zile te-ai perpelit. Pneumonie serioasă, nu glumă... Noroc că ești vînjos. De-acum o să poți primi vizite.

Patru zile stătuse fără să știe de el... Patru zile...

A venit după aceea de l-a vizitat comandantul și după aceea pe rînd toți tovarășii din grupă. Pe urmă Nicuță, singur... i-a vorbit blînd cu dragoste de frate. Parcă nu mai era Nicuță cel care spusese că o să-l pedepsească. Aproape că nu era zi să nu vie să-l vadă. Ii aducea fie cîte o floare, fie cîte-o revistă cu poze.

Cînd a început să se mai înzdrăvenească n-a putut să reziste curiozității și l-a întrebat pe sergent:

— Spuneați c-o să mă pedepsiți...

— Să te pedepsesc ? face Nicuță mirat. Dar pentru ce ?

— Pentru mască.

Nicuță rise înveselit. Gyula îl privea nedumerit neînțelegînd veselia lui.

— Am spus că meritai să fii pedepsit nu c-o să te pedepsesc... dar dacă se mai repetă...

— O să mă bateți ?... întrebă soldatul cu o sclipire de teamă în priviri.

— Să te bat ?... Cine ți-a mai spus și prostia asta ? La noi în armată nu se bate... Asta era pe timpuri, cînd erau burghezii la putere.

— Pe timpuri !... a îngînat Gyula... și din piept i-a scăpat un oftat de ușurare.

Așa dar baci Feher îl înșelase... Parcă și locțiitorul politic le vorbise ceva despre armata de pe timpuri, dar el, Gyula n-a înțeles mare lucru. Pentru el multe cuvinte romînești erau necunoscute. Pe Nicuță îl înțelegea mai bine, el rupea și cîteva cuvinte pe limba lui, pe ungurește.

— Să-mi povestiți și mie...

Pentru prima dată dorea să i se explice, să i se vorbească despre viață. Abia acum Nicuță și-a dat seama de ce uneori Gyula avea în priviri semnele unei nedumeriri, de ce nu putea înțelege multe lucruri și de ce la lecțiile politice nu putea răspunde de multe ori.

— De colective ai auzit ?

— Auzit uneori cîte o vorbă, dar baci Feher spunea că nu-s de treabă.

— Cine-i baci Feher ?

— Stăpînul.

Nicuță s-a luminat.

— Las' c-o să te faci tu bine și-o să mergem în vizită la o gospodărie colectivă.

S-a făcut bine. Zilele au început să-și ia cursul normal. Acum, ori de cîte ori avea vreo nedumerire îl întreba pe Nicuță. Dar nici Nicuță nu se lăsa mai prejos. Invăța și el ungurește și căuta să-l lămurească cît putea mai bine. Acum Gyula răspundea la lecțiile politice și asta îi făcea mare plăcere lui Nicuță, mai ales că-și respecta angajamentul față de cei de la U.T.M., cărora le promisese că-l va ajuta pe Gyula din toate puterile lui ca să devină un bun ostaș... După vizitarea unei gospodării colective mult timp Gyula îi vorbise de ea cu înflăcărare. Pentru el orizontul începuse să se lumineze, viața să-și aibă alt rost.

Baci Feher !... să-l ia dracu de chiabur. El nu se mai duce slugă la el. Va lupta să-i convingă pe oamenii din sat să facă colectivă. Atunci va fi fericit alături de Ilonca fiindcă va ști pentru cine muncește și mai cu seamă pentru fericirea cui. Ilonca era de partea lui și-l va aștepta. Și pentru a-i întări și mai mult convingerile sergentului îi citi scrisoarea pe care o primise de curînd de la ea. Așa aflase Nicuță de Ilonca, de dragostea ce i-o purta Gyula fetiței aceleia cu ochi

S-au stins luminile. Prin ferestrele dormitorului răzbea palida lumină a becurilor din stradă. In semiobscuritatea din cameră se distingeau anevoie contururile paturilor suprapuse. Doar lîngă fereastră se zărea mai clar corpul sergentului Nicuță Tudose făcut colac sub pătura cenușie.

Invinși de oboseala unei munci încordate de peste zi, ostașii adormiseră.

Soldatul Veseni Gyula însă nu putea să închidă ochii. Se gîndea la Ilonca. Primise de la ea o scrisoare tare frumoasă. „Te-oi aștepta pînă te-i întoarce bădiță"...

Cît de frumos îi spune ea „bădiță" și cum îl privește cu ochii săi mari și negri !... Parcă o vede înaintea lui...

...Un geamăt înfundat îl opri din gînduri. Scrută cu atenție întunericul. Oare de unde venise ? In dormitor domnea însă aceeași liniște ca mai înainte. Intrigat, Gyula se ridică în coate. Văzu atunci trupul sergentului încolăcit deasupra păturii. Oare așa dormea el totdeauna ? Nu-și mai amintea. Se dădu jos ca să-l înveleascå. Sergentul era cu capul înfundat în pernă. Gyula vru să pună mîna pe pătură, să o tragă binișor de sub el, cînd îi auzi vocea slabă:

— Las-o așa !...

Dar Gyula nu vroi să asculte ordinul.

— Vreau să vă învelesc.

Sergentul se întoarse spre el. Fața scăldată în lumina becurilor apărea palidă. Broboane mari de sudoare se ivise pe chipul lui. Schiță un zîmbet.

— Tu erai Gyula ?... Las-o dragă așa... mi-e cald.

— Cum doriți... dar să nu răciți... Ați transpirat.

— O să mă învelesc eu !...

Deabia spuse aceste cuvinte, cînd scăpă un geamăt slab și se întinse pe pătură.

Gyula avu o tresărire de spaimă.

— Vă e rău tovarășe sergent... Dvs. ați mai...

— Da, eu am mai gemut. M-a apucat din senin o durere aici, în partea dreaptă, dar o să treacă ca și altădată...

— Mai bine să anunțăm infirmeria.

Sergentul rise slab, dezvelindu-și dinții rari și îngrijiți.

— Lasă, nu mai e nevoie... Mi-a trecut... Sînt tare, măi frate... tare ca un leu... n-am nimic... o slăbiciune... a trecut...

Pînă la ziuă mai erau puține ore. Gyula se întoarse la locul lui. Abia ațipise cînd se dădu alarma. Ardea undeva o clădire și ei, pompierii militari, trebuiau să acționeze.

La focul acela Gyula nu-l slăbise din ochi pe Nicuță. De cînd observase în dormitor întîrzierea lui la echipare, atît de neobișnuită și mîna cu care apăsa necontenit în partea dreaptă, ca și cînd ar fi vrut să oprească o durere ce-l sfîșia, neliniștea nu l-a slăbit. „Tovarășul sergent e bolnav. Să fiu atent să nu i se întîmple ceva — își spusese. Nu mai era tare... tare, așa cum obișnuia să spună.

De cîteva ori se gîndise să raporteze comandantului, dar tot de atîtea ori se răzgîndise. S-ar fi supărat rău Nicuță și asta n-o vroia în ruptul capului. Decît să-l lipsești de grupa lui care mergea în misiune, mai bine ar fi suportat o pedeapsă. La foc, cu toate că acționa cu mult zel, nu contenea o clipă să-l supravegheze. Doar lucra lîngă el, cu toporașul. La un moment dat l-a văzut că se clătină. A vrut să-i sară în ajutor, să-l sprijine, dar era prea tîrziu. Nicuță scăpase furtunul din mînă și căzuse leșinat pe niște bîrne înnegrite de fum. O altă bîrnă pîrîi în același timp în apropiere. Incă o secundă și fața sergentului Nicuță Tudose ar fi fost strivită. Dar el, Gyula, a fost mai iute. Făcînd un salt, s-a aruncat deasupra lui, cu casca lăsată pe ceafă, acoperindu-l cu trupul său. S-a ales cu mantaua arsă și cu o lovitură puternică în spate, care i-a tăiat pentru un timp răsuflarea. Dar nu s-a lăsat. După ce l-a dat pe Nicuță în grija sanitarului, a continuat să lupte înainte cu flăcările.

★

...De atunci au trecut multe zile. Era în preajma iernii. De cîteva ceasuri începuse să se lase o pîclă grea, cenușie. Plouase mai înainte cu picuri mari, biciuind fără milă pămîntul, și acum cerul parcă își ferecase dintr-odată porțile.

Soldatul fruntaș Veseni Gyula grăbea pasul spre cazarmă, ocolind cu grijă bălțile. La un colț de stradă se ciocni față în față cu sergentul Nicuță Tudose.

— Tovarășe sergent...

— Gyula...

Cei doi își strînseră mîinile cu putere. Nu se văzuseră din noaptea incendiului. Sergentul fusese atunci trimis cu o mașină la spital.

Acum Nicuță arăta bine. Obrajii îmbujorați, ochii scînteietori și veseli. Soldatul fruntaș Veseni Gyula nu se putu stăpîni să nu zîmbească. Se bucura.

Au mers așa unul lîngă altul fără să scoată un cuvînt. Intr-un tîrziu, Nicuță oprindu-se în dreptul unui pom, spuse cu vocea lui caldă:

— Știi Gyula, n-am avut cînd să-ți mulțumesc. M-ai scăpat atunci cînd cu focul — mi-au spus-o băieții.

Gyula încruntă din sprîncene. De ce să-i fi spus ?... Iși făcuse datoria. In loc de răspuns strigă vesel:

— Ia, am ajuns la noi acasă !...

Sergentul zîmbi. Intr-adevăr așa era. La cîțiva pași se zărea santinela.

Pe stradă luminile se aprindeau una cîte una...

VASILE MIHĂILESCU

La Hunedoara pe lîngă marile lucrări industriale se ridică un nou și frumos oraș muncitoresc.

PE URMELE SCRISORILOR NEPUBLICATE

O rezolvare formală a semnalului critic

Se știe că învățătorii și profesorii sînt aceia care au rolul important și de cinste de a educa noile generații ale patriei noastre. De asemenea ei trebuie să-și dedice majoritatea timpului efectiv educării elevilor în bune condițiuni. Se întîmplă însă ca unii învățători să fie împiedicați să-și îndeplinească această sarcină. Există la unele sfaturi populare tovarăși care sustrag învățătorii de la ore, folosindu-i în diferite ocupații, cu totul de altă natură.

Un astfel de caz a fost semnalat redacției noastre într-o scrisoare trimisă de un corespondent voluntar. El arăta că învățătorii Broșteanu Tudor și Popescu Ștefan, de la Școala nr. 2 de băieți din Tr. Măgurele au fost scoși de la cursuri de către secția raională de învățămînt pe o perioadă de timp din cadrul școlii și întrebuințați în diferite munci în afara sarcinilor școlare.

Această sezisare a fost trimisă sfatului popular raional Tr. Măgurele, cît și sfatului popular regional București, care ne-au răspuns că cele semnalate de corespondenți nu sînt adevărate. In răspunsuri se pretindea că profesorii respectivi n-au fost scoși niciodată de la ore și că au lucrat la secția raională de învățămînt, în vacanță, cînd elevii nu aveau cursuri.

Comunicînd corespondentului cele constatate de organele respective, acesta ne-a trimis o nouă corespondență la redacție în care ne arăta că nu este mulțumit de felul cum aceste organe locale s-au preocupat să rezolve cele semnalate.

Pusă în fața acestei situații, redacția s-a adresat comitetului regional de partid București. In urma cercetării ni s-a răspuns că într-adevăr, relatările făcute de corespondent sînt juste. Se arăta cu acest prilej, că învățătorul Broșteanu Tudor a fost scos din orele de curs 7 zile pentru un recensămînt al animalelor, iar învățătorul Popescu Ștefan a fost ținut 5 zile atît la secția raională de învățămînt, cît și la cea regională. In răspuns, ni se comunica, de asemenea, și măsurile luate împotriva celor care s-au făcut vinovați.

★

Sezisarea trimisă de un ziar trebuie să constituie pentru organul respectiv un semnal de alarmă care să-i arate că într-un anumit loc munca nu merge bine, și că trebuie să-și îndrepte atenția împotriva lipsurilor, luînd măsurile necesare.

Ori, acest lucru n-a fost făcut de sfatul popular raional Tr. Măgurele și de sfatul popular regional București. Ele au rezolvat în mod formal semnalul critic trimis de ziarul nostru. Astfel aceste organe au călcat Hotărîrea Consiliului de Miniștri, care prevede rezolvarea în bune condițiuni și la timp a sezisărilor oamenilor muncii.

Alți 64 combaineri

Orașul era învestmîntat în mantia albă a zăpezii.

Așa au găsit cei 64 tineri orașul Craiova, cînd au venit în școala de combaineri. Erau veniți din 15 S.M.T.-uri și 39 gospodării agricole de stat, din diferite regiuni ale țării. S-au împrietenit repede în școală.

Zilele s-au scurs repede. Și iată-ne acum după 4 luni de cursuri, la examenele de absolvire.

— Ia spune-mi — îl întreabă profesorul Sandu Atanasie pe utemistul Ștefan Drindu, căruia i-a venit rîndul să fie examinat — din cîte părți se compune combaina ?

— O combaină — rostește utemistul Drindu venit de la S.M.T.-Vînju-Mare — se compune din 3 părți: hederul, batoza, și motorul. Hederul cuprinde aparatul de tăiat și transportat grîul pînă la toba batozei...

După ce a răspuns la toate întrebările Ștefan Drindu s-a urcat pe combaina sovietică S 4. Mînuind cu pricepere volanul, el a dat dovadă că-i e dragă meseria pe care a îmbrățișat-o și că vrea cu orice preț să fie folositor acolo unde va merge.

Toți cei 64 de tineri au absolvit școala de combaineri. Tinerii Cristea Ștefan, de la S.M.T.-Olari, Marinescu Nicolae de la gospodăria agricolă de stat Grabați, regiunea Arad, Gheorghe Dumitru de la gospodăria agricolă de stat Romancea și alții, s-au prezentat deosebit de bine pregătiți la examene.

La plecare tinerii combaineri și-au strîns prietenește mîinile.

— Vezi, să-mi scrii Felentea, rostește cineva. Vreau să văd ce faci pentru 23 August...

— Nici o grijă, Codrea. Am să te întrec...

Și tinerii au plecat. Patria s-a îmbogățit cu alți 64 de combaineri.

Corespondent
N. FIERARU

Un sport preferat...

Tovarășul Const. Maxim, secretar al comitetului raional U.T.M.-Vaslui, obișnuiește să trimită pe altcineva din biroul raional să prezinte în locul său referate, în fața biroului regional.

...fuga de răspundere

Desen de EUG. TARU

Scrima — o importantă ramură sportivă

Cînd se vorbea de scrimă cu cîțiva ani în urmă, se înțelegea deobicei activitatea scrimerilor bucureșteni și a celor cîteva cercuri ale marilor boieri ardeleni. Astăzi scrima a depășit aceste hotare și a ajuns să fie practicată în numeroase centre ale țării noastre: Oradea, Cluj, Ploești, Tg. Mureș, Timișoara, Sibiu, Craiova, Satu Mare, Galați, Brăila și chiar în orașele în care sportul de abia a făcut „ochi", ca Zalău, Carei etc.

Desigur, că pe măsura pătrunderii scrimei în cît mai multe centre, a crescut și numărul practicanților ei. S-a ajuns astăzi ca cifra scrimerilor legitimați în 1949 să fie depășită cu peste 400 la sută. Mult mai mare a fost progresul realizat în mobilizarea femeilor în acest sport. Față de acum cinci ani, numărul trăgătoarelor legitimate la scrimă a depășit 500 la sută.

După cum era și normal, numărul sportivilor legitimați a crescut prin cuprinderea tineretului în această disciplină sportivă. Concludent, în această privință, este numărul mare de trăgători care activează în secțiile respective ale colectivelor Progresul F. B. (40), Metalul UNIO-Satu Mare (30) sau Rezervele de muncă-București (30).

Lărgindu-se necontenit baza de masă a acestui sport, a crescut și nivelul său calitativ. O contribuție însemnată la acest progres a avut-o prezența tineretului în rîndurile trăgătorilor. Tinerii au împrospătat cadrele acestui sport, au venit cu vigoarea și entuziasmul specifice vîrstei și mai ales cu via dorință de a-și însuși cît mai temeinic și cît mai repede măestria sportivă. Și multor tineri le-a reușit din plin acest lucru. Finalele campionatului republican, care au luat sfîrșit de curînd, sînt vie mărturie a succesului realizat de tineret. La fiecare armă, tineretul și-a spus din plin cuvîntul în lupta pentru cucerirea titlurilor de campioni republicani. Numele tinerilor Barbu Olănescu, Cornel Pelmuș, Tiberiu Szabo, al strungăriței din Satu Mare Elena Sumudeanu, sau al Mariei Taliș, sînt astăzi bine cunoscute în rîndurile trăgătorilor fruntași. De subliniat este faptul că unii dintre ei practică scrima de foarte scurt timp, ceea ce dovedește că se pot obține performanțe fără o „ucenicie" prea îndelungată, atunci cînd sînt create toate condițiunile. In viitor numărul tinerilor antrenați în lupta pentru titlul de campioni va fi mult mai mare ca urmare a pregătirii lor atente în școlile sportive de tineret.

Numărul tinerilor prezenți în acest an la finalele campionatului republican putea fi mult mai mare și astfel succesul primelor ar fi fost întregit, dacă data finalelor n-ar fi coincis cu perioada de examene ale elevilor și studenților. Datorită acestui lucru, mulți dintre trăgătorii tineri fruntași au fost nevoiți să nu ia parte: Z. Uray, I. Ghilezan, D. Munteanu etc.

Cu toate marile realizări, se mai manifestă încă pe tărîmul scrimei, o serie de neajunsuri care frînează ritmul de dezvoltare a acestui sport. Lipsurile existente încă în domeniul scrimei, se datoresc în primul rînd următoarelor cauze:

a) Pregătirea insuficientă a cadrelor tehnice (antrenori și instructori) și atitudinea delăsătoare a unora dintre ei.

b) Lipsa de preocupare pentru acest sport a unor asociații sportive.

In prezent se contează pe 37 de antrenori și instructori. Dacă am ține seamă numai de numărul lor, față de dezvoltarea actuală a scrimei am ajunge la concluzia că deocamdată sînt suficienți. Insă, verificînd cîți dintre ei activează cu adevărat și care este pregătirea lor se ajunge la un rezultat necorespunzător. Atît antrenorii care au fost calificați după singura școală organizată în ultimii ani (un total de 8 antrenori stagiari), cît și cei care au primit calificarea de antrenori în urma unei activități mai îndelungate în scrimă, sînt în cele mai multe dintre cazuri insuficient pregătiți pentru a instrui cadrele de tineret. De asemenea, mulți dintre antrenorii calificați nu se ocupă de această muncă, pentru că sînt și trăgători și atunci urmăresc numai antrenamentul lor. (T. Bartoș, G. Gyulafalvy etc. Un alt aspect al acestei probleme este delăsarea unora dintre vechii antrenori, care, deși sînt capabili să realizeze antrenamente de calitate, nu se mai străduiesc să ridice noi cadre tinere și nici nu se preocupă de perfecționarea trăgătorilor existenți. De exemplu, Știința Cluj, care timp de 2—3 ani s-a impus ca unul din cele mai puternice colective, anul acesta a prezentat în finală trăgători mult sub valoarea lor (M. Telegdy, E. Orb). Această lipsă se datorește în primul rînd nepăsării antrenorului Adalbert Pellegrini.

Practicarea acestui sport în bune condițiuni este strict legată de existența materialelor, a echipamentului și a sălilor de antrenament. Cu mici excepții, în mai toate colectivele se face resimțită lipsa materialelor și a echipamentului. Ne mai vorbind de lipsa sălilor de antrenament. Echipament și materiale există [illegible]. Se [illegible] nu asigură colectivelor posibilitatea de a-l ridica de la centrele unde li s-a repartizat, așa cum se întîmplă cu asociațiile Dinamo, Flamura Roșie, Flacăra sau Rezervele de muncă, fie că unele asociații, cum este cazul Locomotivei, Voinței etc, ridică materialul repartizat, îl depozitează în magaziile lor și nu iau în schimb nici o măsură pentru organizarea unor secții de scrimă care să poată folosi aceste materiale blocate. In privința sălilor de antrenament, chiar și în București situația nu este de loc satisfăcătoare. Pentru cele cinci secții care activează regulat nu există decît o singură sală (Progresul F. B.) Lucrul acesta este cu atît mai grav cu cît în Capitală sînt suficiente săli utilate și amenajate special, dar ele au o cu totul altă întrebuințare (sala C.C.A., sau sălile de la Ministerul Energiei Electrice).

Eliminîndu-se aceste lipsuri, scrima va înregistra un categoric salt calitativ și cantitativ. Trebuie luate măsuri energice pentru ca trăgătorii noștri, și în special tinerii să fie pregătiți temeinic, pentru a înfrunta cu succes examenele deosebit de dificile ale întîlnirilor internaționale.

R. BARBU

Aportul tinerilor din Moscova în dezvoltarea agriculturii

A. Tolmaciov

Tinerii din Capitala Uniunii Sovietice au fost primii care au răspuns la chemarea Partidului de a lua parte la valorificarea pămînturilor înțelenite. Aproape 12.000 de tineri și tinere au primit foi de drum de la comitetele raionale de comsomol din Moscova pentru a pleca în Ural, Kazahstan, regiunea Volgăi și Siberia.

Aproape 100 de întreprinderi din Moscova pregătesc pentru agricultură diferite mașini agricole piese de schimb pentru S.M.T., mecanisme electrice ș.a. Tinerii muncitori participă activ la lupta pentru îndeplinirea la timp a comenzilor, pentru ca acestea să fie de o calitate superioară. La uzinele „Dinamo", „Kalinin", „Freziov" și la multe alte întreprinderi, comitetele de comsomol au înființat posturi comsomoliste de control și brigăzi-raid care controlează continuu îndeplinirea comenzilor pentru agricultură, ajutînd direcția și organizația de partid să descopere și să înlăture lipsurile din producția pieselor de schimb și a utilajului pentru agricultură.

La mașina frezorului comsomolist Nikolai Juravliov de la uzina de construcție a mașinilor „Krasnîi proletarî" — fîlfîie un steag roșu. Acest steag a fost primit drept recompensă pentru că a lucrat cele mai multe piese pentru mașinile agricole. Juravliov îndeplinește de 3 ori sarcinile într-un schimb. La un alt sector, unde se execută mașinile pentru sădit cartofi strungarii Victor Șumilin, Viaceslav Mironov și tovarășii lor au depășit cu mult norma. Tinerii de la uzina „Krasnîi Proletari" au desfășurat o întrecere pentru îndeplinirea la timp a comenzilor pentru agricultură. Drept rezultat al acestei întreceri, de la uzina electromecanică din Moscova au fost expediate înainte de termen centrale electrice mobile pentru colhozuri și S.M.T. De asemenea au fost livrate peste plan o serie de mecanisme prețioase. Brigada de tineret condusă de Evgheni Ganahovski a primit dreptul de cinste de a face o inscripție pe centralele electrice: „Scumpilor noștri tovarăși, care muncesc în agricultură în Kazahstan — de la moscoviți"

Tinerii muncitori din capitală, care îndeplinesc comenzile pentru colhozuri și S.M.T. s-au adresat feroviarilor de la nodul de cale ferată din Moscova, cu chemarea să transporte piesele lor fără întîrziere la destinație.

— Transporturile pentru agricultură vor avea totdeauna cale liberă, — au răspuns tinerii feroviari.

Multe întreprinderi și instituții din capitală patronează colhozuri și S.M.T. din regiunea Moscovei. Ele ajută colhozurile să construiască ferme zootehnice, sere și răsadnițe și să ducă o rodnică muncă culturală de masă. O trainică prietenie s-a legat între colhoznicii din raionul Lotoșinsk din regiunea Moscovei și metalurgiștii uzinei „Secera și ciocanul" din Moscova care îi patronează. Ei ajută artelurile agricole „Ceapaev", „Pravda" ș.a. să construiască sere și răsadnițe, să electrifice și să înzestreze cu utilaj atelierele de reparații din S.M.T.

Oamenii muncii din raionul Frunze din Moscova ajută activ pe colhoznicii din raionul Istinsk. Aici vin regulat lectori, conferențiari, brigăzi culturale. Pentru completarea bibliotecilor au fost repartizate 10.000 de cărți. O brigadă din uzina „Krasnîi bogatîr", a ajutat colhozul „Kalinin" din raionul Kalinin să construiască 2.000 rame pentru răsadnițe, 300 metri pătrați de seră, magazie de legume, frigider, ateliere.

In Moscova sînt universități mari, institute de cercetări științifice, teatre. Toate aceste instituții își aduc aportul lor la dezvoltarea agriculturii. Un nou detașament de tineri specialiști vor termina în vara aceasta institutele de învățămînt superior din capitală. Mulți din ei și-au exprimat dorința de a pleca să muncească la sate. Terminînd Institutul de medicină nr. 2, Alexandr Ziuzin și Boris Semionov au cerut să fie trimiși la sate ca medici.

Vara, studenții Academiei Agricole „Timireazev" vor face practică la sate. In acest an, numai în colhozurile din regiunea Moscova vor veni peste 200 de oameni. Ei vor ajuta pe colhoznici să introducă realizările științei în producție, vor ține lecții pentru colhoznici.

Mulți tineri specialiști, care termină în acest an institutele de învățămînt superior se vor îndrepta spre institutele de cercetări științifice, care elaborează o nouă tehnică agricolă.

In Moscova sînt cîteva din aceste institute. Colectivul institutului unional de construcții de mașini agricole unde lucrează mulți tineri ingineri capabili, a creat o mașină cu două rînduri pentru plantarea cartofilor în cuiburi așezate în pătrat, o mașină pentru fabricarea cuburilor nutritive, un plug remorcat la un tractor electric, un uscător de cereale.

In colhozurile regiunii Moscova, vin cu regularitate oameni ai artei. De exemplu, în colhozul „Lenin" din raionul Mojaisk vin grupuri de artiști de seamă de la Teatrul Academic de Artă din Moscova și tineri artiști. Ei prezintă scene din cele mai bune piese de teatru, ajută pe colhoznici să pună la punct munca cercurilor de artiști amatori. De cîțiva ani, Casa Centrală a oamenilor de artă patronează casa de cultură din raionul Bronîț. Aici au devenit o tradiție întîlnirile dintre colhoznici cu tinerii de la teatru și cu tinerii oameni ai artei. Casa centrală a oamenilor de artă ține în Bronîț serate pe diferite teme, seminarii pentru activiștii culturali de la cluburile sătești, organizează expoziții de opere ale pictorilor din Moscova, conferințe pe teme muzicale, literare.

Orașul socialist acordă un uriaș ajutor satului colhoznic ceea ce dovedește alianța de nezdruncinat dintre cele două clase, clasa muncitoare și țărănimea, acea alianță despre care Lenin spunea că este chezășia tuturor succeselor Statului Sovietic pe drumul spre comunism.

Viața U. T. M.

Să intensificăm munca politico-educativă în rîndurile fetelor

Partidul învață Uniunea Tineretului Muncitor să ducă o muncă continuă de promovare a tinerelor fete în toate domeniile vieții politice, economice și culturale, Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să se ocupe în mod deosebit de atragerea tinerelor fete în producție și de calificarea lor, să vegheze la crearea condițiilor care să înlesnească participarea lor la viața socială și politică.

O atenție deosebită trebuie dată ridicării nivelului politic și cultural al fetelor— îndeosebi a celor de la sate unde există serioase lipsuri în această direcție.

Aplicînd indicațiile plenarei C.C. al U.T.M. din septembrie 1953 cu privire la munca U.T.M. în rîndurile tinerelor fete, Comitetul regional U.T.M. Stalin a obținut unele succese în această direcție. Comitetul regional a îndrumat comitetele raionale și orășenești U.T.M. să numească cîte un responsabil pentru munca în rîndurile tinerelor fete. De asemenea la o ședință cu secretarii comitetelor raionale, comitetul regional a arătat sarcinile ce revin comitetelor raionale și orășenești U.T.M. pentru îmbunătățirea muncii politico-educative în rîndurile fetelor.

In regiunea Stalin sînt multe fete cu care organizațiile de bază U.T.M. se mîndresc. Brigada de fete de la „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin, condusă de utemista Cordun Ana, de pildă, reușește să depășească zilnic norma cu peste 48 la sută. La fabrica „Drapelul Roșu", tot din Orașul Stalin, brigada de fete condusă de utemista Jiberu Lucreția, organizîndu-și mai bine munca, întrece zilnic norma în medie cu 54 la sută. Numai în raionul Mediaș sînt peste 70 de tinere care însușindu-și o calificare tot mai înaltă, au fost declarate fruntașe în întrecerea socialistă. Numeroase fete muncesc ca activiste bugetare și extrabugetare la comitetul regional, la comitetele raionale și orășenești U.T.M. Ca deputate în sfaturile populare raionale, orășenești sau comunale au fost alese peste 450 de fete. Un fapt pozitiv în privința ridicării fetelor în munci de răspundere îl constituie și numărul celor aproape 1300 de utemiste care muncesc ca instructoare de pionieri și care în general își desfășoară activitatea cu rezultate bune.

In regiunea Stalin sînt multe organizații de bază U.T.M. care desfășoară o intensă muncă politico-educativă în rîndul fetelor.

La fabrica „Emailul Roșu" din Mediaș, de exemplu, multe fete erau folosite înainte în munci necalificate. Ințelegînd importanța calificării fetelor, organizația de bază U.T.M. a propus comitetului de întreprindere să organizeze calificarea lor la locul de muncă. De asemenea organizația de bază a antrenat pe utemiștii și tinerii muncitori calificați să ducă muncă politică în rîndul tinerelor fete cu privire la calificarea lor profesională. Ca urmare a acestui fapt multe fete au început să se califice la locul de muncă. Iată și alte exemple.

Tovarășa Țoțea Eugenia care răspunde în cadrul comitetului U. T. M. din comuna Dîrlos, raionul Mediaș, de munca în rîndul fetelor, a antrenat pe tinerele din comună la curățatul și amenajatul pășunilor și izlazului comunal. La Bazna-Băi, utemista Băcilă Maria, responsabilă cu munca în rîndul fetelor a mobilizat tinerele din organizația lor la acțiunea de înfrumusețare a orașului.

In multe locuri tinerele țărance muncitoare au desfășurat o bogată activitate în campania agricolă de primăvară, în acțiunile sanitare, în munca de alfabetizare etc. Multe tinere fete de la sate antrenate de comitetele U.T.M. au desfășurat o activitate intensă de lămurire în legătură cu achitarea neîntîrziată a cotelor de colectare.

Cu toate rezultatele pozitive obținute în munca politico-educativă în rîndurile tinerelor fete, în regiunea Stalin există încă lipsuri serioase. Mai sînt destule comitete raionale U.T.M. care n-au fost ajutate să înțeleagă importanța atragerii fetelor la o participare activă în viața social-politică, precum și primirea celor mai bune dintre ele în organizație. Numărul tinerelor fete primite în U.T.M. este insuficient față de numărul mare de fete care există în regiune.

Unele organe și organizații U.T.M. nu luptă suficient pentru dezrădăcinarea rămășițelor concepției burgheze — de subapreciere a calităților și posibilităților fetelor, concepții care mai există în mentalitatea unor utemiști și chiar a unor activiști utemiști.

Tov. Iosef Edgar, secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.C. „7 Noiembrie" din Codlea, fiind întrebat de ce nu sînt fetele ridicate în munci de conducere în gospodărie, a răspuns că „fetele muncesc slab și așa, dar să mai fie responsabile de brigăzi, de echipe, sau în alte munci de răspundere".

Un fenomen destul de frecvent care există mai ales în organizațiile de bază U.T.M. de la sate este că tinerele utemiste renunță la activitatea de organizație atunci cînd se căsătoresc. Nici comitetul regional, nici comitetele raionale n-au îndrumat comitetele organizațiilor de bază să combată această stare de lucruri. In deplasările lor pe teren activiștii nu au căutat să afle adevăratele cauze care fac ca tinerele fete să nu fie atrase spre organizație — cauze care își au rădăcina de cele mai multe ori în slabul conținut educativ al muncii dusă de organizațiile de bază U. T. M. De ce, de pildă, în organizațiile U.T.M. din satele raionului Sibiu, sau din alte raioane, nu se organizează adunări generale deschise în care să se discute despre morala comunistă, despre prietenie, despre dragoste? De ce nu se țin suficiente conferințe pentru ridicarea nivelului cultural al fetelor, pentru combaterea misticismului, a superstițiilor, sau pentru răspîndirea unor noțiuni elementare de igienă? Fetele nu sînt îndrumate îndeajuns să participe la cercurile de citit în colectiv, să citească cărți de literatură, sau să activeze în echipele artistice. In mică măsură ele sînt atrase în diverse munci cum ar fi: cusături, împletituri, creșterea viermilor de mătase, a păsărilor, a animalelor, sau în munca de grădinărit.

In regiune sînt destule organizații de bază U.T.M. de la sate care au foarte puține utemiste față de numărul total al utemiștilor. Această problemă este valabilă atît pentru raionul Agnita, cît și pentru raioanele Stalin sau Rupea. Deși procentul tinerelor fete alese în organele de conducere ale organizațiilor de bază U.T.M. a crescut în comparație cu procentul fetelor alese la alegerile trecute, totuși în această direcție mai există încă serioase rămîneri în urmă. Sînt organizații de bază U.T.M. ca cea de la țesătoria din Codlea, unde deși lucrează în majoritate tinere fete, totuși în comitetul U.T.M. nu a fost aleasă nici o utemistă. Alte organizații de bază consideră în mod greșit că au făcut tot ce aveau datoria să facă în această privință, dacă au ales sau numit o utemistă responsabilă pentru munca în rîndul tinerelor fete. Numai astfel se explică faptul că utemista Constantin Elena, responsabilă cu munca tinerelor fete de la uzina „Steagul Roșu", nefiind ajutată de comitetul U.T.M. nu depune nici un fel de activitate, deși în munca educativă în rîndul fetelor, mai ales în ce privește primirea lor în U.T.M. există serioase lipsuri. Sînt alte organizații de bază ca acelea de la „Steaua Roșie" din Rîșnov sau de la fabrica „11 Iunie" din Sighișoara unde muncesc multe fete, dar care nu au fost îndrumate de comitetele organizațiilor U.T.M. spre o activitate socială intensă.

O atenție deosebită trebuie dată muncii politico-educative în rîndul tinerelor fete din gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole. Organizațiile de bază U.T.M. din gospodăriile agricole colective nu au fost ajutate practic în această privință. In gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Codlea, organizația de bază U.T.M. desfășoară o slabă muncă politică de educare a tinerelor fete. Din acest motiv unele tinere ca: Botea Ana, Seceleanu Maria și altele lipsesc de multe ori de la muncă.

In ce privește munca organizațiilor U.T.M. în rîndul elevelor și studentelor s-a reușit ca ele să fie mai activ atrase la viața organizațiilor de bază. Elevele și studentele utemiste cele mai bune, au fost alese în comitetele și birourile organizațiilor de bază U.T.M. Mai sînt lipsuri însă în domeniul educației morale a elevelor și studentelor. La căminele de studente domnește uneori lipsa de gospodărire, așa cum e, de pildă, la căminul Institutului forestier din Orașul Stalin. Și totuși comitetul U.T.M. și, în primul rînd, tov. Suciu Elena, responsabila cu munca fetelor în comitet, nu a făcut nimic în această privință.

Cauza principală a lipsurilor din activitatea politico-educativă în rîndul fetelor constă în faptul că biroul comitetului regional U.T.M. Stalin a subapreciat calitățile și posibilitățile de muncă ale fetelor. El n-a dat suficient ajutor comitetelor raionale și orășenești U.T.M., n-a controlat felul cum muncesc ele în această privință. Că, comitetul regional U.T.M. Stalin subapreciază capacitatea de muncă a fetelor o dovedește și faptul că printre membrii biroului regional n-a fost aleasă nici o fată. Totodată, deși biroul comitetului regional a încredințat răspunderea pentru munca în rîndurile tinerelor fete, tovarășei Lukacs Ema, activistă a comitetului regional care răspundea și de munca sectorului de evidență și statistică, nu i-a arătat nici odată ce are de făcut în această privință. Nefiind ajutată și controlată tovarășa Lukacs n-a desfășurat nici un fel de activitate cu privire la organizarea muncii politico-educative în rîndurile tinerelor fete. Iată cum o sarcină atît de importantă, lovindu-se de formalismul din munca biroului comitetului regional, a rămas neîndeplinită.

Deși știe că munca politică în rîndurile tinerelor fete suferă serioase rămîneri în urmă, biroul comitetului regional U.T.M. Stalin n-a analizat în nici o ședință a sa această problemă. Ca urmare și unele comitete raionale U.T.M. ca Agnita, Tîrnăveni, Stalin și Făgăraș dau dovadă de subapreciere a acestei munci, neinstruind în mod temeinic activiștii care muncesc în acest domeniu, netrăgîndu-i la răspundere pe cei care subapreciază capacitatea de muncă a fetelor.

Indrumînd cu mai multă grijă comitetele raionale și orășenești U.T.M. și ajutîndu-le în muncă, luptînd cu tărie împotriva concepțiilor înapoiate față de tinerele fete, comitetul regional U.T.M. Stalin va reuși să ridice munca politică în rîndul tinerelor fete astfel încît întreaga lor capacitate și dragoste de muncă să poată fi folosită pentru îndeplinirea sarcinilor mari pe care partidul ni le încredințează.

GEORGETA VASILIU

Alegerea delegatelor de femei

In Capitală, alegerea delegatelor de femei continuă intens. In raionul N. Bălcescu s-au ales pînă în prezent 1.216 delegate din 62 circumscripții raionale. Cele 2443 grupe formate cuprind 33.964 de femei. Gospodinele au ales pe cele mai bune dintre ele. Astfel în circumscripția raională nr. 99 femeile din grupa nr. 1 au ales pe gospodina Iorga Ioana, care a mobilizat femeile la diferite acțiuni de folos obștesc ca cea de a întreține fondul de locuințe în bună stare.

In circumscripția raională nr. 148 tovarășa Vlad Maria responsabila circumscripției, după ce a organizat alegerea delegatelor în toate grupele formate, a și început o muncă intensă de instruire a delegatelor alese. In multe grupe s-au format cercuri de citit.

Și în raionul T. Vladimirescu femeile își aleg delegatele. Din cele 250 circumscripții raionale, în 163 au fost formate 2.688 grupe, care cuprind 36.158 femei. Au fost alese pînă la 1 iulie, 1363 delegate. Printre cele alese se află Manolescu Elena și Rozalia Covaci — gospodine harnice și cu inițiativă. In toate raioanele a început să se aleagă din rîndul delegatelor responsabile ale circumscripțiilor raionale.

Practică ceea ce... combate

La Școala medie tehnică de mecanică și siderurgie din orașul Roman, la examenul de sfîrșit de an al anului III C și III D rezultatele au fost din cele mai proaste. Chiulul din timpul anului, copiatul și suflatul au făcut ca în anul III C patruzeci și patru la sută din elevi să fie corijenți și cinci la sută repetenți. In anul III D promovați sînt doar 58 la sută. Nepregătirea de care au dat dovadă la acest examen elevii de la Școala medie tehnică de mecanică, s-a datorat în mare măsură și necontrolării activității lor.

★

Pentru a deveni mai competenți în problemele muncii din agricultură și în celelalte domenii, o serie de activiști ai comitetului raional U.T.M. s-au înscris la cursurile fără frecvență de la Școala medie tehnică agricolă și zootehnică din Trifești-Roman. Printre cei înscriși se află și tovarășul Nistor Vasile șeful secției școli medii și pionieri a comitetului raional U.T.M. Roman.

Pentru ca școala să poată exercita un control asupra elevilor de la cursurile fără frecvență, pentru a vedea dacă ei se pregătesc, aceștia trebuiau să trimită în scris periodic o serie de lucrări.

Iată cum își „face" tovarășul Nistor Vasile aceste lucrări.

— Ce sarcini avem astăzi tovarășe Nistor? îl întreabă, tovarășa Panfil Jenica instructoare superioară de pionieri.

— Sarcini?... Da! Pentru dumneata chiar de onoare. Notează-ți să nu uiți. Va trebui să-mi faci lucrările la chimie și limba rusă. Se apropie termenul și nu le-am trimis, iar pentru cea de fizică și matematici eu îți mulțumesc.

— Bine că mi-am amintit! Tovarășa profesoară Tăbăcaru mi-a spus că ai chemat-o la raion și i-ai dat sarcina să-ți facă lucrarea la istorie despre răscoala de la Bobîlna. Ți-am adus-o eu acum.

— Văd că este scrisă citeț. De calitate nu mă îndoiesc; e doar profesoară. Eu tot am multe pe cap, așa că nu mai am timp nici s-o citesc, dar mi-te s-o transcriu.

Pînă în prezent tovarășul Nistor nu și-a făcut nici o lucrare singur și nici nu se împacă cu gîndul să-și facă lucrările, — să învețe. Are doar un „colectiv larg de muncă" care-l ajută.

★

Vă puteți da seama acum mai bine ca la început de ce atîția elevi din anii III C, și III D. de la Școala medie tehnică de mecanică și siderurgie sînt repetenți și corigenți. Dacă tovarășul Nistor, membru în biroul comitetului raional, învață în acest fel, ce mai putem spune despre elevi, care trebuie să ia exemplu de la el. Oare nu este rușinos că unii membri ai biroului raional U.T.M. practică ceea ce combat?

Biroul comitetului raional U.T.M. Roman va trebui să analizeze aceste fapte deoarece instructorii de pionieri și învățătorii nu sînt la cheremul nici unui activist al comitetului raional.

Iar pentru ca măsurile ce se vor lua să fie cît mai eficace, vor trebui lămurite mai întîi cîteva probleme care încă nu sînt clare tuturor activiștilor de la comitetul raional U.T.M. De pildă că nu poate avea titlul de activist un tînăr care nu învață, care înșală, și — ca să folosim o expresie mai cunoscută în învățămînt — care fură nota.

CONSTANTIN BUCUR
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Informații

In cadrul S.R.S.C., prof. univ. Valer Novacu, membru corespondent al Academiei R.P.R., va ține miercuri 7 Iulie a.c., orele 19, în grădina „Boema", str. C. A. Rosetti nr. 4—6, conferința: „Energia atomică și folosirea ei în scopuri pașnice".

Conferința va fi urmată de film.

★

Societatea pentru Răspîndirea Științei și Culturii, organizează miercuri 7 iulie 1954, ora 19, în sala Ateneului R.P.R., conferința tov. prof. univ. Opreanu I., intitulată: „Păstrarea și întărirea sănătății prin mijloace naturale".

Conferința va fi urmată de film.

Datorită grijii statului democrat pentru copiii oamenilor muncii, pe lîngă uzinele și fabricile din R.D. Germană funcționează tot mai multe cămine de copii.

Incheierea lucrărilor Congresului împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie a avut loc ședința de închidere a celui de al IV-lea Congres al împuterniciților cooperației de consum din U.R.S.S.

Congresul a aprobat lucrările conducerii Uniunii centrale a cooperativelor de consum din U.R.S.S. și darea de seamă a Comisiei de revizie.

In ședința de închidere a fost ales Consiliul, precum și președintele și membrii conducerii Uniunii centrale președintele și membrii Comisiei de revizie. In Consiliul Uniunii centrale au fost aleși 100 membri și 20 membri-supleanți, iar în conducerea Uniunii centrale au fost alese 15 persoane.

Președinte al conducerii Uniunii centrale a fost ales A. P. Klimov.

Președinte al Comisiei de revizie a Uniunii centrale a fost ales D. S. Timofeev.

Delegații la Congres au adoptat cu mare însuflețire un mesaj de salut adresat Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice.

Tratativele din Vietnam dintre reprezentanții militari vietnamezi și francezi

HANOI 6 (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, la 5 iulie a avut loc la Tung Jia, o ședință ordinară a conferinței militare a reprezentanților celor două comandamente din Vietnam.

După ședință s-a dat publicității următorul comunicat comun:

„La 5 iulie, conferința militară de la Tung Jia a discutat principiile și condițiile de predare a prizonierilor de război răniți și bolnavi pentru a traduce în viață hotărîrile conferinței de la Geneva. Cele două delegații au căzut de acord asupra principiilor și condițiilor acestei predări. Predarea primului grup de prizonieri a fost fixată pentru 14 iulie".

★

HANOI 7 (Agerpres). — La 6 iulie conferința militară între delegațiile Inaltului comandament al Armatei Populare Vietnameze și Comandamentului suprem al forțelor militare franceze din Indochina și-a continuat lucrările.

Referindu-se la surse apropiate de delegația franceză, agenția France Presse anunță că „lucrările conferinței au înregistrat un progres".

★

PEKIN 6 (Agerpres) .— Agenția Vietnameză de Informații transmite o dare de seamă a corespondentului său special asupra primei ședințe a tratativelor franco-vietnameze la fața locului, în Vietnam.

Prima ședință a început în ziua de 4 iulie ora 8 a.m. la locul de întîlnire stabilit — Tung Jia, pe șoseaua Nr. 3 la sud de orașul Thainguyen. Ședința a avut loc într-o clădire construită în zona demilitarizată. Orice acțiune militară a fost oprită pe o rază de șapte kilometri în jurul locului de întîlnire.

La ședință au participat numeroși ziariști și corespondenți de presă vietnamezi și străini, precum și numeroși fotografi.

După schimbarea scrisorilor de împuternicire, șefii celor două delegații au prezentat pe membrii delegațiilor respective. Primul a luat cuvîntul generalul de brigadă Van Tien Dung, șeful delegației reprezentanților Inaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze. El a declarat: „Putem spune că această întîlnire a reprezentanților celor două Inalte Comandamente reprezintă un pas înainte pe calea reglementării problemei indochineze prin tratative. Delegația Inaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze — a adăugat el — își dă seama de importanța sarcinii care-i stă în față în cadrul acestei conferințe. Ea își va da toată silința pentru ca aceste tratative, pe lîngă traducerea în fapt a acordurilor realizate la Geneva între cele două părți să facă și sugestii utile conferinței de la Geneva și să soluționeze la fața locului problemele pentru a permite celor două părți realizarea grabnică a încetării focului, încheerea unui armistițiu și restaurarea păcii în Indochina" Cuvîntarea generalului Van Tien Dung a fost salutată cu aplauze puternice de reprezentanții celor două părți.

A luat cuvîntul apoi colonelul Lennuyeux, șeful delegației Inaltului Comandament al forțelor Uniunii Franceze în Indochina. Colonelul Lennuyeux a arătat că popoarele doresc pace. „Reglementarea problemelor care ne stau în față — a spus el — nu înseamnă continuarea războiului. Salutăm deci speranța unei păci pe bază de tratative".

Ședința de deschidere a tratativelor a luat sfîrșit la ora 9 a.m. într-o atmosferă favorabilă. Șefii celor două delegații au avut apoi o întrevedere de o oră pentru a discuta sarcinile, împuternicirile și ordinea de zi a tratativelor militare la fața locului. Ședința a fost reluată la ora 14, luîndu-se în discuție ordinea de zi.

In preajma comemorării a 50 de ani de la moartea lui A. P. Cehov

GORKI DESPRE CEHOV

— extrase —

Intr-o zi m-a invitat la el, în satul Cuciu-Choi, unde avea o fășie mică de pămînt și o căsuță albă cu două caturi. Arătîndu-mi „moșia" el începu să vorbească cu însuflețire:

— Dacă-aș avea mulți bani, aș amenaja aici un sanatoriu pentru învățătorii bolnavi. Aș construi o clădire luminoasă — foarte luminoasă, cu geamuri mari și tavane înalte. Aș avea o bibliotecă foarte bună, diferite instrumente muzicale, o prisacă, o grădină de zarzavat și o livadă. S-ar putea ține conferințe de agronomie, meteorologie; un învățător trebuie să cunoască totul.

Tăcu deodată, tuși, mă privi dintr-o parte și zîmbi cu surîsul lui blînd, simpatic, care te atrăgea întotdeauna irezistibil și îți deștepta o atenție deosebit de vie față de vorbele lui.

— Te plictisești ascultîndu-mi fanteziile? Mie, însă, îmi place să vorbesc de asta. Dacă ai ști cît de necesar este pentru satul rusesc un învățător bun, inteligent și instruit. La noi, în Rusia, este necesar ca acestuia să i se creeze condițiuni cu totul deosebite și asta trebuie cît mai repede, dacă înțelegem că fără o largă instrucțiune a poporului statul se va prăbuși ca o casă construită din cărămidă prost arsă. Invățătorul trebuie să fie un artist, un maestru îndrăgostit cu înflăcărare de munca lui, iar la noi el este un salahor, un om prost instruit care se duce în sat să învețe copiii cu aceeași poftă cu care s-ar duce în surghiun. E flămînd, oprimat, și i-i frică mereu să nu-și piardă bucata de pîine. Trebuie însă, ca el să fie primul om din sat, să poată răspunde țăranului la toate întrebările lui, trebuie ca țăranii să recunoască în el o putere care merită atenție și stimă, trebuie ca nimeni să nu îndrăznească să țipe la el... să-i distrugă personalitatea, așa cum fac la noi toți: polițaiul, băcanul bogat, comisarul, popa, epitropul școlii, starostele și funcționarul acela care poartă denumirea de inspector al școlilor, dar care e preocupat nu de o mai bună instrucțiune, ci de îndeplinirea cît mai exactă a circularilor trimise de la centru.

E o neghiobie să plătești o nimica toată, omului care e chemat să facă educația poporului! Nu se poate admite ca acest om să umble în zdrențe, să tremure de frig în școli umede, cu pereți crăpați, să fie axfixiat de gazele care ies din sobe, să răcească și, la treizeci de ani, să capete laringită, reumatism sau tuberculoză... Asta e o rușine pentru noi! Invățătorul nostru, opt-nouă luni pe an, trăiește ca un sihastru, n-are cu cine schimba o vorbă, se tîmpește în singurătate, fără cărți, fără distracții. Iar dacă ar chema la el cîțiva tovarăși, ar fi considerat suspect, un cuvînt idiot cu care cei șireți îi sperie pe proști!... Toate astea sînt desgustătoare... e o bătaie de joc la adresa omului care îndeplinește o muncă mare, extrem de importantă. Știi, cînd văd un învățător, mă simt stingherit și din pricina timidității lui și din pricină că e prost îmbrăcat și am impresia că și eu sînt într-o oarecare măsură vinovat de sărăcia lui... serios!

★

Mi s-a întîmplat adesea să-l aud vorbind astfel:

— Știi, a venit aici un învățător... e bolnav, are soție; nu cumva poți să-l ajuți cu ceva? Deocamdată l-am aranjat...

Sau:

— Ascultă, Gorki, e un învățător aici care vrea să te cunoască. Nu iese din casă, e bolnav. Vrei să treci pe la el?

Sau:

— Uite, niște învățătoare roagă să li se trimită cărți.

Uneori întîlneam la el un asemenea „învățător": de obicei cu obrazul roșu, conștient de stîngăcia lui, ședea pe marginea scaunului și, cu fruntea asudată, își alegea cuvintele căutînd să vorbească cît mai bine și mai „erudit", sau, cu aerul degajat al unui om bolnăvicios de timid, își concentra toate forțele cu dorința de a nu apărea prost în ochii scriitorului, și-l copleșea pe Anton Pavlovici cu o grindină de întrebări care, foarte probabil, nici nu-i trecuseră pînă atunci prin minte.

Anton Pavlovici îi asculta atent cuvintele stîngace: un zîmbet apărea în ochii lui melancolici, sbîrciturile de pe tîmple tresăreau și, cu vocea-i profundă, blîndă, voalată parcă, începea să spună cuvinte simple, limpezi, apropiate de viață, cuvinte care dintr-odată îl făceau pe interlocutor să devină mai simplu: nu mai căuta să pară deștept și de aceea devenea mai inteligent și mai interesant...

Imi aduc aminte de un învățător: înalt, slab, cu o față gălbejită de om flămînd și cu un nas lung, coroiat, încovoiat melancolic către bărbie. Ședea în fața lui Anton Pavlovici și, privindu-l fix cu ochii lui negri, spunea posomorît, cu voce de bas:

— Din impresii similare ale existenței în cursul unui sezon pedagogic se formează un conglomerat psihologic care suprimă în mod absolut orice posibilitate de atitudine obiectivă în fața lumii înconjurătoare. Desigur, lumea nu este altceva decît ideia pe care ne-am format-o despre ea...

Aici, intră în domeniul filosofiei și porni prin ea ca un om luat pe ghiață.

— Spune-mi — întrebă cu o voce domoală și mîngîietoare Cehov, — cine bate copiii în județul vostru?

Invățătorul sări de pe scaun și dădu indignat din mîini.

— Ce spuneți! Eu? Niciodată! Eu să bat?

Și pufni jignit.

— Nu te enerva, — continuă Anton Pavlovici zîmbind liniștitor, — am spus eu ceva despre dumneata? Imi aduc numai aminte că am citit în ziare că cineva bate copiii și tocmai în județul dumitale...

Invățătorul se așeză, își șterse fața asudată și, respirînd ușurat, spuse cu o voce de bas răgușită:

— E adevărat. Am avut un asemenea caz. Macarov. Știți — nu e de mirare! E o sălbăticie, dar e explicabil. E însurat, are patru copii, soția lui e bolnavă, el e tuberculos, leafa e de 20 de ruble... Școala o pivniță, și pentru învățător o singură odaie. In asemenea condiții ai bate și pe un înger fără nici o vină, și elevii sînt departe de a fi îngeri, credeți-mă!

Și acest om care cu puțin înainte căutase fără cruțare să-l impresioneze pe Cehov cu provizia lui de cuvinte inteligente, clătinînd sinistru nasul lui coroiat, începu deodată să vorbească cu cuvinte simple, grele ca niște pietroaie, luminînd puternic adevărul blestemat și amenințător al vieții pe care o trăiește satul rusesc...

★

Era de o modestie fără prihană; nu-și îngăduia să spună oamenilor cu glas tare și deschis: „Fiți mai... cumsecade!" sperînd zadarnic că ei vor înțelege că au neapărată nevoie să fie mai cumsecade. Urînd tot ce era banal și murdar, el descria ticăloșiile vieții cu limbajul nobil al poetului și cu zîmbetul blînd al umoristului. In dosul aparenței minunate a povestirilor lui; se simte ușor înțelesul lor interior plin de dojană amară.

Citind „Fiica Albionului", stimatul public rîde, și e puțin probabil că vede în această povestire cea mai josnică batjocură a boierului sătul față de un om singuratic, străin de tot și de toate. In fiecare povestire umoristică a lui Anton Cehov aud oftatul tăcut și adînc al unei inimi curate, cu adevărat omenești, oftatul desnădăjduit al compătimirii față de oamenii care nu știu să stimeze demnitatea lor de om și, supunîndu-se fără împotrivire forței brute, trăiesc ca robii, nu cred în nimic în afară de necesitatea de a înghiți în fiecare zi o ciorbă cît mai grasă și nu simt nimic în afară de teama ca nu cumva cineva puternic și insolent să le tragă o bătaie.

Nimeni n-a înțeles atît de limpede și cu atîta finețe ca Anton Cehov, tragicul mărunțișurilor vieții, nimeni pînă la el n-a știut să arate oamenilor în chip atît de necruțător de veridic tabloul rușinos și trist al vieții lor în haosul turbure al existenței mic-burgheze.

Dușmanul lui a fost banalitatea; o viață întreagă s-a luptat cu ea, și-a bătut joc de ea și a zugrăvit-o cu o pană imparțială și ascuțită, știind să găsească mucegaiul ei chiar acolo unde la prima vedere s-ar părea că totul e aranjat foarte bine, comod, strălucit chiar...

★

Citind povestirile lui Anton Cehov te simți ca într-o zi tristă de toamnă tîrzie, cînd aerul e atît de străveziu, încît copacii goi, casele strîmte, oamenii cenușii, se conturează precis în el. Totul e atît de ciudat, atît de singuratic, atît de nemișcat și de lipsit de putere. Zările albastre și adînci sînt pustii și, contopindu-se cu cerul palid, respiră frigul trist peste pămîntul acoperit de noroi înghețat. Mintea autorului, ca soarele de toamnă, luminează cu precizie crudă drumurile bătătorite, ulițele întortochiate, casele strîmte și înguste în care se sufocă de plictiseală și de lene oameni mărunți și vrednici de milă, umplînd odăile cu o forfoteală fără rost și semiadormită. Uite-o pe „Draga de ea" strecurîndu-se alarmată ca un șoricel cenușiu. Draga de ea, femeia drăguță și blîndă care știe să iubească atît de mult cu o dragoste de sclavă. Poate fi lovită peste obraz și nu va îndrăzni nici măcar să geamă tare, ea, sclava smerită. Alături stă tristă Olga din „Trei surori", și ea iubește mult și se supune fără murmur capriciilor soției desfrînate și triviale a fratelui său leneș; sub ochii ei se frînge viața surorilor ei, iar ea plînge și nu poate ajuta pe nimeni și în pieptul ei nu se găsește nici o vorbă vie, puternică, de protest împotriva banalității.

Iat-o pe plîngăreața Ranevscaia și iată și pe ceilalți foști proprietari ai „Livezii cu vișini" — egoiști ca niște copii și vlăguiți ca niște bătrîni. N-au murit la timp și acum scîncesc nevăzînd nimic în jurul lor, neînțelegînd nimic — paraziți lipsiți de puterea de a se lipi din nou de viață. Studentul Trofimov, o nulitate, vorbește frumos despre necesitatea de a munci și trîndăvește, iar de plictiseală face glume prostești la adresa Variei care muncește de zor pentru buna starea unor trîntori.

Verșinin visează cît de frumoasă va fi viața peste trei sute de ani și trăiește fără să observe că în jurul lui totul se descompune, că Solenîi, de plictiseală și din prostie, e gata să omoare pe baronul Tusenbach vrednic de milă.

In fața ochilor se perindă un șir nesfîrșit de robi și de roabe supuse dragostei, prostiei și lenei lor, supuși lăcomiei față de bunurile pămîntești; pășesc robi ai fricii întunecate față de viață, pășesc cuprinși de o spaimă nelămurită și umplu viața cu vorbe incoerente despre viitor, fiindcă simt că în prezent nu există loc pentru ei...

Uneori în masa lor cenușie răsună o împușcătură: Ivanov sau Treplev au înțeles ce au de făcut și au murit.

Mulți dintre ei făuresc vise frumoase: se gîndesc cît de bună va fi viața peste două sute de ani, dar niciunuia nu-i vine în cap întrebarea simplă: cine o va face bună dacă noi nu vom face altceva decît să visăm?

Pe lîngă gloata aceasta plictisitoare și cenușie de oameni neputincioși a trecut un om mare, inteligent, atent la toate, s-a uitat la acești locuitori plictisitori ai patriei lui și cu un zîmbet trist, pe un ton de dojană blîndă dar adîncă, cu tristețe desnădăjduită pe față și în piept, a spus cu glas frumos și sincer:

— Trăiți prost, domnilor!

Intr-o zi, de față cu mine, Tolstoi își arăta admirația pentru o povestire a lui Cehov, mi se pare că pentru „Draga de ea". Spunea:

— E ca o horbotă împletită de o fecioară curată; în vremuri vechi au trăit asemenea fete, care lucrau dantele, „fete bătrîne". Puneau în dantelele lor întreaga lor viață, toate visurile lor de fericire. Visau în dantele la tot ce le era mai drag; toată iubirea lor nelămurită și curată și-o împleteau în horbotă — Tolstoi vorbea foarte agitat, cu lacrimi în ochi. Iar Cehov în ziua aceea, avea temperatura ridicată, avea pete roșii pe față, ședea cu capul aplecat și își ștergea cu grijă pince-nez-ul.

(Ochelari fără brațe, care se prind pe nas — N. R.).

Tăcu o bucată de vreme, apoi oftă și spuse încet și stingherit:

— Are greșeli de tipar...

Despre Cehov se pot scrie multe, dar trebuie scris foarte amănunțit și precis, ceea ce eu nu știu să fac! Ar fi bine să scrii despre dînsul așa cum a scris el „Stepa", o povestire plină de aromă și atît de rusească în îngîndurarea și în melancolia ei. O povestire pentru tine însuți.

E bine să-ți aduci aminte de un asemenea om; simți cum se întoarce în viața ta vigoarea și cum din nou pătrunde în ea un sens clar:

Omul e axa lumii.

Se va spune: „Bine, dar viciile, lipsurile lui?"

Toți sîntem însetați de iubirea de oameni și avem nevoie de ea așa cum avem nevoie de pîine. Și cînd ți-e foame chiar pîinea care nu-i bine coaptă ți se pare dulce.

1905.

Cuvîntarea scriitorului Leon Kruczkowski
cu prilejul înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare"

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie, cu prilejul ceremoniei înmînării Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" eminentului scriitor polonez Leon Kruczkowski, acesta a rostit următoarea cuvîntare:

Scumpi prieteni și tovarăși!

Profund emoționat iau cuvîntul pentru a mulțumi fierbinte Comitetului pentru decernarea Premiilor Internaționale Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare" care mi-a decernat și înmînat această distincție, în prezent cea mai de onoare din lume.

După cum se știe, această distincție se decernează individual. Adevărata ei importanță depășește însă cu mult cadrul meritelor personale ale laureaților. Numele celui distins este mai curînd un simbol, foarte ușor de descifrat: el reprezintă vastele fronturi naționale ale luptei pentru pace. Sînt profund fericit că prin persoana mea modestă a fost marcată într-un mod atît de solemn întreaga mișcare a milioanelor de partizani ai păcii din Polonia populară, la care am participat chiar de la început. Numeroasele cuvinte de bucurie care mi-au fost adresate de concetățenii mei — oameni bine cunoscuți și oameni simpli cu totul necunoscuți mie — după ce mi-a fost decernat Premiul Internațional Stalin, dovedesc devotamentul sincer al poporului polonez față de minunata idee a păcii, legată pentru totdeauna de numele marelui conducător al popoarelor sovietice, nemuritorul Stalin.

Noi, oameni ai culturii, datorăm operele noastre nu numai talentului și muncii noastre, ci în primul rînd marei bogății de idei și gînduri creatoare pe care le sorbim din tezaurul omenirii, ca fii ai popoarelor noastre. Cu cît sînt mai strînse legăturile care ne unesc cu masele populare din țările noastre, care ne leagă de aspirațiile, de grijile și de victoriile lor, cu atît mai capabili sîntem să creăm opere care ajută popoarele în viața lor, în munca și lupta lor.

Problema păcii și a războiului este în zilele noastre una din principalele probleme atît pentru popoare și întreaga omenire, cît și pentru fiecare om în parte. Nici un scriitor adevărat — și scriitor adevărat este, acela care iubește omul, poporul său și întreaga omenire — nu poate să rămînă indiferent față de problema păcii și războiului. Mai precis: el nu poate fi altceva decît un luptător activ pentru ideea păcii.

Lupta noastră pentru pace reprezintă oare altceva decît lupta pentru conștiința omenească? Iar cuvîntul este oare altceva decît un mijloc de formare a conștiinței? Cuvîntul este arma scriitorului, „inginerul sufletelor omenești". Cuvîntul scriitorului — clar, precis, plin de sentimente înflăcărate, care înfierează crima și aprobă frumusețea vieții, — este arma cea mai eficientă în lupta popoarelor pentru pace, adică împotriva crimelor, pentru o viață creatoare, înfloritoare.

Pilda și modelul unui asemenea devotament fierbinte pentru marea cauză a păcii îl constituie pentru scriitorii progresiști din lumea întreagă prietenii noștri, scriitorii sovietici, reprezentanții de frunte ai umanismului socialist în literatura mondială. Ei se bucură de asemenea de un înalt prestigiu intelectual și moral. In rîndurile de multe milioane ale lagărului internațional al păcii, deoarece ei sînt scriitorii poporului, care pășesc de aproape patru decenii în avangarda omenirii în lupta ei pentru o viață mai bună, mai dreaptă, pentru o viață în care să nu existe exploatarea omului de către om, pentru o lume fără războaie, pentru progres și pace.

Poporul sovietic a îndreptat dezvoltarea omenirii și a culturii sale pe un făgaș nou. Mai mult decît atît. El apără cu succes drumul acestei dezvoltări, apără omenirea împotriva pericolului mortal care o amenință din partea forțelor negre ale imperialismului. Poporul sovietic a făcut mai mult decît oricine pentru a elibera Europa de sub ocupația hitleristă, iar în zilele noastre el este forța principală a puternicului lagăr al păcii, care zădărnicește noile planuri criminale ale canibalilor.

Datorită Revoluției din Octombrie și creării unei societăți noi, socialiste, în marea Țară Sovietică, datorită realizărilor și victoriilor ei grandioase istorice, datorită ajutorului ei frățesc, au putut fi înfăptuite și la noi — în Polonia populară — transformări ale vieții, în urma cărora a fost restabilită legătura strînsă a oamenilor artei cu masele populare, unitatea indestructibilă dintre vorbă și faptă, unitatea gîndirii umaniste — în lupta pentru întruchiparea ei pe plan social.

Iată de ce și noi în patria noastră, scriitorii polonezi, facem parte din luptătorii activi pentru marea cauză a păcii. La aceasta ne obligă nu numai amintirea suferințelor recente și a pierderilor ireparabile provocate poporului nostru de cel de al doilea război mondial. La aceasta ne obligă în primul rînd măreața muncă pașnică desfășurată în prezent de poporul polonez care, sub conducerea clasei muncitoare și a partidului său construiește o viață nouă și o cultură nouă.

In acest fel înțeleg eu datoria mea de scriitor al Poloniei populare. In rîndurile partizanilor păcii m-a adus întreaga mea activitate depusă în trecut ca scriitor și pe plan social. Aceasta a fost urmarea firească și directă atît a lucrărilor mele literare, cît și a părerilor mele de mult statornicite asupra rolului și misiunii scriitorului contemporan — patriot și internaționalist.

Inalta distincție care mi-a fost acordată constituie pentru mine cel mai îmbucurător eveniment pe care poate să-l încerce un scriitor și un activist pe tărîm social din zilele noastre. Dar paralel cu bucuria pe care acest eveniment mi-a adus-o, el m-a obligat să-mi pun o întrebare aspră: am făcut eu oare și fac eu oare tot ceea ce aș putea să fac cu mijloacele mele modeste pentru marea cauză a păcii și progresului? Nu pot să-mi dau cu deplină convingere un răspuns pozitiv la această întrebare. A putea realiza odată aceasta ar fi o adevărată fericire. A sluji pe deplin idealurile înaintate ale epocii noastre — iată misiunea de dragul căreia merită să trăiești.

Ingăduiți-mi, dragi prieteni, ca astăzi cînd primesc această înaltă distincție să fac un legămînt în prezența dumneavoastră, în prezența reprezentanților marelui popor sovietic, că în măsura forțelor și posibilităților mele mă voi strădui să fac totul pentru ca să justific tot mai bine și tot mai deplin titlul de laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", care mi-a fost conferit.

Trăiască marea Uniune Sovietică și eroicul ei popor, forța de avangardă a omenirii în lupta pentru pace și progres!

Trăiască prietenia între toate popoarele iubitoare de pace!

Să trăiască și să învingă pacea în lumea întreagă!

(Aplauze prelungite).

V. M. Molotov a primit delegația reprezentanților vieții publice din India

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 5 iulie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit delegația reprezentanților vieții publice din India care au participat la lucrările conferinței internaționale de la Stockholm pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Delegația este compusă din: d-na R. Nehru, consilier al Ministerului Refacerii, conducătoarea delegației și A. Singh, S. N. Ali, G. Gidwani, H. S. Mathur și G. S. Muzafir, membri ai parlamentului indian.

Delegația a sosit la Moscova la invitația Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii și a VOKS-ului.

V. M. Molotov a oferit un dejun în cinstea lui Urho Kekkonen

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iulie V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea lui Urho Kekkonen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei.

La dejun au participat G. M. Pușkin, membru al colegiului Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. Z. Lebedev, trimisul U.R.S.S. în Finlanda, precum și R. Enkel, însărcinat cu afaceri ad-interim al Finlandei în U.R.S.S.

Intîlnirea dintre Ho Și Min și Ciu En-lai

PEKIN 6 (Agerpres). — Postul de radio Pekin anunță că Ho Și Min, președintele R. D. Vietnam și Ciu En-lai, premierul consiliului administrativ de stat și ministrul afacerilor externe al R. P. Chineze, s-au întîlnit la frontiera dintre China și Vietnam. Cei doi oameni de stat au discutat problemele în legătură cu situația din Indochina.

Ciu En-lai a sosit la Pekin

PEKIN 6 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In după amiaza zilei de 6 iulie a sosit la Pekin Ciu En-lai, șeful delegației chineze la conferința de la Geneva, premierul Consiliului Administrativ de Stat și ministru al Afacerilor Externe al R.P. Chineze, după o întrevedere avută cu Ho Și Min, președintele Republicii Democrate Vietnam, la frontiera dintre cele două țări.

Cu același avion a sosit la Pekin Hoan Van Hoan, ambasadorul R. D. Vietnam în R. P. Chineză.

In legătură cu evenimentele din Guatemala

GUATEMALA CITY 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția France Presse, colonelul Monzon, șeful juntei guvernamentale din Guatemala, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că politica economică a noului regim „va garanta investițiile de capital străin în Guatemala". De asemenea el a anunțat reluarea lucrărilor la așa numita șosea pan-americană, lucrări care fuseseră suspendate în timpul guvernului Arbenz, deoarece această șosea nu avea alt scop decît să servească la transportul trupelor americane în zona canalului de Panama și constituia un pretext de imixtiune al S.U.A., în treburile țărilor din America latină.

In ce privește libertățile constituționale care au fost suspendate, Monzon a spus că „nu putem spune cînd vor fi restabilite". Confirmînd măsurile de represiune luate împotriva democraților și muncitorilor guatemalezi, Monzon a anunțat că pînă acum au fost arestate peste 1.000 de persoane.

Ziarul mexican „La Voz de Mexico" anunță că noii guvernanți fasciști ai Guatemalei au împușcat 45 fruntași sindicali în orașul Morales atunci cînd forțele colonelului Castillo au invadat Guatemala.

★

GUATEMALA CITY 6 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, junta guvernamentală instaurată la putere în Guatemala a anunțat suspendarea reformei agrare înfăptuită de fostul guvern Arbenz și în cadrul căreia marile latifundii, printre care și acelea ale societății americane „United Fruit", fuseseră expropriate și distribuite țăranilor săraci.

De asemenea junta a anunțat că de la răsturnarea guvernului Arbenz au fost arestate și închise circa 2.000 de persoane. Purtătorul de cuvînt al juntei a precizat că arestările vor continua.

★

WASHINGTON 6 (Agerpres). — Incercînd să camufleze complicitatea sa cu societatea „United Fruit", guvernul american a recurs la o manevră pentru a induce în eroare opinia publică mondială. El a hotărît să intenteze un proces Societății „United Fruit" sub pretextul că... și-a plasat capitaluri în America centrală.

Guvernul american speră că prin această acțiune diversionistă cu caracter pur propagandistic să-și reabiliteze în ochii opiniei publice din țările Americii latine prestigiul grav compromis în urma recentei intervenții armate împotriva poporului guatemalez, săvîrșită în strînsă complicitate cu societatea „United Fruit".

Scurte știri

● Cel de al 46-lea congres ordinar al partidului socialist francez (S.F.I.O.), care s-a deschis la 1 iulie și-a încheiat duminică lucrările.

Cu prilejul realegerii comitetului de conducere, Guy Mollet, secretar general, a trecut de la locul al 7-lea la al 23-lea, fostul ministru Albert Grazier de la locul al 6-lea la al 15-lea, iar Berard Jacquet, adept ferm al armatei europene, a trecut de la locul al 6-lea la al 19-lea.

● După cum transmite postul de radio Caraci, la 5 iulie s-a dat publicității la Dakka un comunicat special în care se spune că guvernul provincial a interzis activitatea Partidului Comunist din Bengalul de est.

● Un purtător de cuvînt al guvernului egiptean a declarat că tratativele anglo-egiptene asupra evacuării zonei Canalului Suez vor începe peste puțin timp. Acest comunicat a survenit după întrevederea care a avut loc la Cairo între ambasadorul american în Egipt, Caffery și ministrul de externe al Egiptului, Fawzi.

● Cercurile de afaceri ale Indoneziei care se pronunță pentru extinderea legăturilor comerciale cu țările lagărului democratic, salută acordurile comerciale încheiate recent de reprezentanții Indoneziei la Budapesta și Varșovia. Ziarele subliniază de asemenea importanța tratativelor care au loc în prezent la Djakarta cu delegațiile Republicii Populare Chineze și Republicii Populare Romîne.

CONFERINȚA DE LA GENEVA

GENEVA 6 (Agerpres). — La 6 iulie a avut loc la Geneva o ședință restrînsă consacrată examinării problemei restabilirii păcii în Indochina.

Următoarea ședință va avea loc la 9 iulie.

NOTE

Hapuri de bună cuviință

Intr-una din numeroasele garnizoane ale armatei americane aflate pe teritoriul Franței, s-a petrecut în ultima vreme un fapt neobișnuit.

Nu este vorba bineînțeles nici de rănirea vreunui soldat american într-o încăierare soldată cu morți și răniți, nici de culegerea altuia beat-mort dintr-un șanț, nici de vreo încercare de siluire, jaf etc.: acestea sînt fapte dintre cele mai banale și mai frecvente în orice localitate din Europa occidentală care are „fericirea" de a găzdui pe ocupanții yankei.

Nu. Este vorba de altceva: La Rosières en Haye — una din cele mai importante baze militare americane din Franța — poreclită de localnici „Rosières en U.S.A.", comandantul garnizoanei a căzut pe gînduri. Pentru un ofițer american aceasta este o ocupație cu totul neobișnuită și după cum susține McCarthy, ea reprezintă chiar începutul unei activități antiamericane.

După ce a consumat un timp de gîndire îngrijorător chiar pentru un jucător de șah, mai cu seamă pentru un ofițer S.U.A., comandantul a exclamat plin de voie bună, spre fericirea subordonaților săi: „Am găsit!" Dar pentru a ști ce găsise generalul Frank Rose despre care e vorba, este necesar să știm în prealabil ce căutase.

De la începutul șederii sale în Franța, mister Rose cu perspicacitatea-i nedesmințită, a remarcat că poporul francez este departe de a fi încîntat de prezența „băieților" săi în Franța. El a căutat grijuliu o soluție pentru a remedia această antipatie evidentă și — așa cum am arătat mai sus — recent a găsit o soluție: o nouă metodă de educație a soldaților americani care să-i facă mai simpatici localnicilor. Este vorba de tratamentul cunoscut în psihoterapie sub numele de „persuasiune", pe care generalul american încearcă să-l aplice la instruirea subordonaților săi.

La ordinul său, s-au înființat astfel o serie de cursuri la care li se administrează elevilor hapuri de bună purtare sub forma unor slogane, care se găsesc de asemenea afișate pe pereții cazărmilor. Cursurile, ca și afișele, au menirea să bage în cap soldaților americani unele adevăruri elementare pe care se pare că le-au uitat sau nu le-au știut niciodată, cu scopul, bineînțeles, de a-i convinge să nu se comporte ca în țara lor de baștină.

Intr-unul din ultimele sale numere, ziarul burghez francez „Combat" dă publicității unele din aceste prețioase învățăminte pe care generalul american vrea să le împărtășească băieților săi: „Nu bea prea mult!"; „Nu încerca să săruți cu forța o fată pe care ai condus-o acasă!", „Nu-ți pune picioarele pe masă în restaurant!" și mai ales fraza care încearcă să fie cea mai convingătoare, fiind cea mai des răspîndită și repetată: „Nu uita că tu ești străin aici!"

Dacă sînt evidente motivele care l-au determinat pe pedagogul improvizat să le reamintească „băieților săi" bunele maniere și faptul că nu francezii sînt cei tolerați în Franța — eficacitatea acestei rememorări este mai mult decît îndoielnică.

Există însă o frază pe care el a omis-o din acest „cod al manierelor în țările ocupate" o frază pe care poporul francez o strigă pretutindeni ocupanților yankei, o scrie pe ziduri, pe trotuare și chiar pe gardurile cazărmilor americane: „U.S. GO HOME".

După cum se vede, popoarele au sfaturile lor, mult mai eficiente decît ale generalului pedagog, de care vrînd nevrînd ocupanții yankei vor trebui să țină seama.

P. HRISCU

Cu aparatul fotografic pe glob

Azi, în Germania occidentală...

Fotografiile alăturate îți oferă, cititorule, cîteva aspecte din Germania occidentală de astăzi.

Cu sprijinul continuu al imperialiștilor americani, clica lui Adenauer transformă Republica Federală de la Bonn într-un stat militarist.

Vitrinele librăriilor din Germania occidentală sînt pline cu cărți scrise de criminali de război hitleriști. In aceste cărți menite să incite șovinismul și spiritul revanșard sînt glorificate isprăvile foștilor S.S., crimele groaznice înfăptuite de călăii naziști în timpul celui de al doilea război mondial. In fotografia 1 putem vedea unele din cărțile ce se lăfăiesc în vitrinele librăriilor vest-germane. Titlurile vorbesc de la sine: „Soldat pînă la ultima suflare" de criminalul de război, generalul hitlerist Kesselring, „Convorbiri cu Halder" (generalul Halder a fost unul din sfetnicii militari cei mai apropiați ai lui Hitler n.n.) „Generalii germani" de Walter Gorlitz etc.

„Eroii" acestei „literaturi" războinice, criminale, foștii S.S., membri diferitelor „batalioane de asalt" ale lui Hitler, au ieșit din nou la lumină. Ei țin istorisiri și reuniuni, pînă la cele

reorganizarea grabnică a formațiunilor militariste naziste. In fotografia a 2-a vedem un aspect de la o reuniune recentă a membrilor organizațiilor militariste „Casca de oțel", „Uniunea soldaților de front" și „Liga marinarilor", reuniune care a avut loc la Krefeld. Din fotografie, care reprezintă „gărzi de onoare" ai reuniunii remarcăm că participanții nu s-au sfiit să apară în vechile uniforme naziste.

La ce visează toți acești corbi de pradă, la ce visează toate aceste unelte ale monopoliștilor vest-germani și americani nu-i greu de ghicit. Ei se pregătesc ca, sub eticheta „armatei europene", să cotropească iarăși țările vecine. Este deosebit de grăitoare în această privință coperta unui număr recent al revistei „Soldatul de front povestește" pe care o reproducem (fotografia a 3-a). Această copertă reprezintă un grup de ofițeri naziști primind decorații sub „Arcul de triumf" din Paris în iunie 1940.

Militariștii vest-germani ar dori să se năpustească din nou asupra Franței, asupra Uniunii Sovietice, asupra altor țări. Ei sînt gata să participe la acțiunile agresive ale imperialiștilor americani. Dar, în calea militariștilor și revanșarzilor de la Bonn se ridică patrioții din Germania occidentală. Clica lui Adenauer încearcă să înăbușe prin teroare crîncenă lupta patrioților vest-germani pentru pace și democrație pentru unitatea Germaniei. Documentul fotografic pe care-l reproducem după ziarul vest-german „Main Post" (fotografia 4-a) ne aduce aminte de camerele de tortură și „interogatoriile" ale gestapoului. Este vorba însă de o scenă care s-a petrecut nu de mult în Republica Federală de la Bonn: un tînăr patriot din Bavaria, care a manifestat împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, este „interogat" de poliția teroristă.

Nenumărați patrioți sînt schingiuiți, aruncați în temnițe. Dar guvernanții dolarizați de la Bonn nu pot și nu vor putea niciodată să arunce în închisoare pe toți oamenii cinstiți din Germania occidentală. Fotografiile 5 și 6 reprezintă aspecte de la manifestațiile patrioților vest-germani împotriva lui Adenauer, împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Oamenii cinstiți, iubitori de pace din Germania occidentală își intensifică lupta pentru făurirea unei Germanii unite, democratice, independente și pașnice.

E. R.

ȘTIRI SPORTIVE

Marți dimineața a părăsit Capitala, plecînd spre Moscova, lotul de natație al R.P.R. Din lot fac parte Vladimir Marchițiu, Novac Iosif, Ecaterina Orosz, Carol Meder, Aurel Zahan, Felix Heitz și alții.

Inotătorii romîni vor participa la o întîlnire prietenească cu inotătorii sovietici.

★

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

In cea de a doua rundă a meciului de șah dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. și Angliei, prima victorie a fost obținută de Keres, în partida cu Wade. Printr-o combinație frumoasă, cu sacrificiu de figură, marele maestru sovietic și-a obligat adversarul să cedeze la mutarea 17.

Jucînd cu Golombek, marele maestru Bronștein a sacrificat din deschidere un pion. In schimb, el a preluat inițiativa și atacînd cu energie a decis partida în favoarea sa.

Petrosian a jucat metodic și cu multă finețe partida sa cu Milner-Barry, care s-a recunoscut învins.

După o luptă complicată, Gheller l-a învins pe Broadbent. Partida Smîslov-Alexander s-a terminat remiză, la fel ca și partida Fairhurst-Boleslavski.

Patru partide au fost întrerupte. Taimanov și Averbach au avantaj în timp ce Zvorikina și Bikova au întrerupt în poziții aproximativ egale.

Alexander a anunțat că cedează partida întreruptă în prima rundă cu Smîslov, fără să mai reia jocul. Astfel, scorul meciului după două runde este 12—1 în favoarea șahiștilor sovietici, 7 partide fiind întrerupte.

Spectacole

MIERCURI 7 IULIE 1954

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel: Cîntecul [illegible] de pe bulevard; **Republica, I. C. Frimu, T. Vladimirescu:** Fanfan la Tulipe; **București, Infrățirea între popoare:** Hamlet; **Maxim Gorki:** Filme pentru cei mici (matineu), In ghețurile oceanului, Tineri sportivi, Cine-i primul; **Grădina „Progres":** [illegible] Primăvara; **Lumina:** Inimă rece; **Victoria:** Vacanță cu Andel; **Gh. Doja:** In numele legii; **Alex. Popov:** Iulia; **8 Martie:** Brigada lui Ionuț, Meciul de fotbal R. P. Ungară—Anglia, la Budapesta; **Vasile Roaită:** Emirul din Buhara; **Cultural:** Aventură la castel; **Unirea, 23 August:** Slugă la doi stăpîni; **Constantin David:** Maeștrii baletului rus; **Alex. Sahia:** Trenul merge spre răsărit; **Flacăra:** Marile speranțe; **Munca** (Șos. Mihai Bravu 221): Petroliștii din Caspica, Zborul în lună; **Donca Simo:** Pulbere argintie; **Arta:** Primăvara la Moscova; **Popular:** Balaurul; **M. [illegible]nescu:** Umbre; **Moșilor:** Viața în citadelă; **Mierla:** Flăcări deasupra Asiei; **Ilie Pintilie:** Pumnul de fier; **8 Mai:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușakov seria a II-a); **Volga:** Nicholas Nickleby; **1 Mai:** Ernst Thälmann; **Libertății:** Balada Siberiei; **Rahova:** Fiul mării; **Olga Bancic:** Povestea micului cocoșat; **N. Bălcescu:** Sub oraș.

REDACȚIA București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.66.91 DIFUZAREA Tel. Nr. 5.3877. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii